

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 27.	Utgitt 26. juli	1951
	Innhold.	Side
Lov	om brigde i mellombels lov om innførsleforbod	486
»	om brigde i mellombels lov om utførsleforbod	487
»	om fornminne	488
»	om endringer i lov om oppdragende behandling av unge lovbyrtere	492
»	om endringer i lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v.	494
»	om endringer i lov om ulykkestrygd for sjømenn	495
»	om brigde i lov om ulukkestrygding for fiskarar	495
»	om endring i midlert. lov om erverv og bortfraktning av skip m. v.	496
»	om brigde i lov om fiendegods o. a.	496
»	om endring i lov om Aktieselskapet Den Norske Industribank	497
»	om endring i skattelov for landet	497
»	om endring i skattelov for byene	498
»	om mellombels tillegg til reglane i landsskattelova om utlikning av fylkesskatten på herada	499
Mellombels lov	om avgift på forbruk av elektrisk energi	499
Lov	om tillegg til og endring i lov om fangst av hval	500
»	om forlenget gyldighet av midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild	501
»	om endringer i lov om handelsnæring	502
»	om endringer i lov om børser	502
»	om militære rekvisisjoner	503
»	om endringar i lov om Noregs Småbruk- og Bustadbank	510
»	om endring i lov om trygd mot arbeidsløyse	511
»	om endring i lov om medisinalavgift	515
»	om brigde i lov om dyrevern	516
»	om endringer i lov om ulykkestrygd for industriarbeidere	520
»	om endringer i lov om ulykkestrygd for sjømenn	522
»	om brigde i lov om ulukkestrygding for fiskarar	524
»	om tillegg til ytelser til rentenyterne etter lovgivningen om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere	527
»	om endringer i og tillegg til lov om pensjonstrygd for sjømenn	528
»	om endringer i lov om syketrygd	534
»	om endringer i lov om barnetrygd	540
»	om forlenget gyldighet av lov om omsetning av råfisk med endringslover	541
»	om forlenget gyldighet av og endring i midlertidig lov om regulering av produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer m. v.	541

Lov om forlengelse av midlertidig lov om avgift til staten for tillatelser til omsetning eller bruk av tømmer og trelast	543
Midlert. lov om tillegg til lover om 1) Krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner og 2) Krigspensjonering for militærpersoner	544
Kunngj. om avgift på brennevin (sprit) og reseptblanketter	545
» om avgift av apotekenes omsetning	545
» om avgift på elektrisk energi	546
» om krisetilleggsavgift på øl	546
» om avgift på skipstonnasje	547
» om tollavgifter	548
» om omsetningsavgift på visse varer	552
» om formues og inntektsskatt	553
Res. om overføring av deler av Borre til Horten	562
» om opphevelse av res. om fredningstiden for hummer i Hordaland	564
» om sams sauesanking i Odda, Ullensvang, Kinsarvik og Eidfjord	564
» om ikrafttreden av lov av 30. mars 1951 om endr. i lov om handelsnæring	564

29. juni. **Lov om brigde i mellombels lov om innførsle-**
 Nr. 1. **forbod av 13. desember 1946.**

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 1. juni 1951 som lyder so:

I.

I mellombels lov om innførsleforbod av 13. desember 1946 skal § 3 lyda:

Alle plikter å gjeva vedkomande departement dei opplysningane dette krev å få for å gjennomføra føresegnene i lova, såleis innførsleoppgåve for ting og varer som etter § 1 andre leden, ikkje gjeng inn under forbodet i fyrste leden av same paragrafen. Vert det kravt, plikter vedkomande å leggja fram rekneskapsbøker, forretningspapir og andre dokument som departementet meiner har vekt for saka. Trengst det, kan departementet setja politiet til å granska slike bøker og dokument.

Når departementet har fastset det, kan offentlege styremakter som har med skattelikninga og kontrollen av omsetningsavgifta å gjera, få løyve til å gjera seg kjende med dei opplysningar som vert gjevne etter denne lova.

So langt tenesteskyltnad ikkje er til hinder, skal alle teia med det dei fær kjennskap til i yrket sitt etter denne lova.

II.

29. juni.
Nr. 1.

Lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssseglet.

Gjeve på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Lov om brigde i mellombels lov om utførsle- 29. juni.
forbod av 13. desember 1946. Nr. 2.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 1. juni 1951 som lyder so:

I.

I mellombels lov om utførsleforbod av 13. desember 1946 skal § 3 lyda:

Alle plikter å gjeva vedkomande departement dei opplysningane dette krev å få for å gjennomføra føresegnene i lova, såleis utførsleoppgåve for ting og varer som etter § 1 andre leden, ikkje gjeng inn under forbodet i fyrste leden av same paragrafen. Vert det kravt, plikter vedkomande å leggja fram rekneskapsbøker, forretningspapir og andre dokument som departementet meiner har vekt for saka. Trengst det, kan departementet setja politiet til å granska slike bøker og dokument.

Når departementet har fastset det, kan offentlege styremakter som har med skattelikninga og kontrollen av omsetningsavgifta å gjera få løyve til å gjera seg kjende med dei opplysningane som vert gjevne etter denne lova.

So langt tenestestyldnad ikkje er til hinder, skal alle teia med det dei fær kjennskap til i yrket sitt etter denne lova.

II.

Lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssseglet.

Gjeve på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni.
Nr. 3.

Lov om fornminne.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 15. juni 1951 som lyder so:

Kap. 1.

Faste fornminne.

§ 1. Faste fornminne frå gamletida og mellomalderen er freda. Korkje grunneigar, brukar eller andre må øydeleggja, grava ut, flytta eller brigda slike fornminne som nemnt i første leden.

Heller ikkje må nokon jamna over eller løyna dei med fyllingsarbeid og dilikt, eller skada eller skjemma dei på annan måte, t. d. med planting eller bygging.

Unnatak kan berre gjerast med samtykke av rette styremakt, og på dei vilkår som denne styremakta set.

§ 2. Til faste fornminne etter § 1, første leden, vert rekna:

- a. Gravminne av alle slag, over og under jorda, som gravhaugar, gravrøyser, gravrom, kister, urnegraver og gravmøle.
- b. Steinsetningar, steinringar, skipsssetningar og dilikt.
- c. Bautasteinar, kors, vardar og andre slike minnesmerke.
- d. Steinar og fast fjell med innskrifter eller bilete, som runeinnskrifter, hellerit og hellemåling, og dessutan skålgroper, slipe-
renner og annan bergskurd.
- e. Hus og bygningar av alle slag og restar av dei.
- f. Buplassar, hustuffer, verkstadplassar, båtstøer, holer og hellerar med merke etter at folk har halde til eller arbeidd der.
- g. Festningsverk, bygdeborgar, skansar, vollar, vollgraver og restar av dei.
- h. Tingstader, kultplassar, heilage kjelder og andre stader som gamal tru, segn eller sed knyter seg til.

§ 3. Utan omsyn til alderen kan regjeringsdepartementet freda etter denne lova:

- a. Offentlege minnesmerke og stader som viktige sogeminne knyter seg til.
- b. Serskilt merkelege ferdsleveggar, bruar, vegmerke og andre tekniske kulturminne.

Departementet set opp ei liste over slike stader.

Freding etter denne paragrafen skal tinglysast og kunngjerast som nemnt i § 4.

§ 4. Departementet kan freda eit så stort stykke som trengst til å verna om eit fornminne som nemnt i §§ 2 og 3 og om verk-
naden av det i omlandet. Grunneigaren og brukaren skal varslast i førevegen. Det stykke som er freda, skal avmerkjast i lendet på den måten som departementet fastset.

Fredinga skal tinglysast utan betaling og kunngjerast i blada på 29. juni. staden, og om det trengst, med oppslag.

Nr. 3.

Departementet kan fastsetja at eigaren skal gje frå seg eller ta bort bygningar eller anlegg som skjemmer eit fornminne som nemnt i §§ 2 og 3, og at planar for nybygg eller anlegg som kan skjemma eit slikt fornminne, skal leggjast fram for departementet til godkjenning.

Eigaren har krav på skadebot etter avtale eller skjøn som fastsett i § 7 siste leden.

§ 5. Vil grunneigaren eller brukaren eller nokon annan setja i gang i marka arbeidstiltak som kan verka inn på fast fornminne som nemnt i § 1 andre og tredje leden, skal han gje melding i god tid til den styremakt som Kongen har gjeve rett og skyldnad etter denne lova eller i bygdene til lensmannen og i byane til politiet.

Viser det seg først medan arbeidet er i gang at det kan verka inn på fornminne som ikkje har vore kjende, på slik måte som nemnt i § 1 andre og tredje leden, skal melding som nemnt i førre leden sendast med ein gong og arbeidet stansast straks.

Vedkomande styremakt avgjer så snart råd er, om arbeidet kan halda fram og vilkåra for det. Melding om avgjerda skal sendast til meldaren i rekommandert brev. Avgjerda kan ankast til departementet innan 6 veker frå den dagen brevet vart motteke.

Har marka over faste fornminne før vore nytta til innmark eller beite, kan ho framleis nyttast til det, om ikkje vedkomande styremakt tek anna avgjerd.

Krev vedkomande styremakt til vern om fornminnet noko anna tiltak enn utsetjing med arbeidet (jfr. andre leden) og dette tiltaket fører med seg ulempe, tap eller skade for eigar eller brukar eller nokon annan, har han krav på skadebot av staten etter avtale eller etter skjøn som fastsett i § 7 siste leden.

Når det er grunn til å tru at skadebota etter førre leden kan føra til utgifter ut over den løyvinga som er gjeven til dette føremålet i vedkomande budsjettår, må saka leggjast fram for departementet før ein set i gang dei tiltaka som kan føra til skadebotkrav.

§ 6. Når det vert planlagt offentlege eller større private tiltak i marka, som t. d. veg, jernbane, kanal, kraftleidnings- eller reguleringsarbeid, skal den ansvarlege leiaren finne ut i god tid om arbeidet vil verka inn på fast fornminne slik som nemnt i § 1, andre og tredje leden, og i så fall gje melding med ein gong til vedkomande styremakt.

Når eit slikt offentlig eller større privat tiltak som er nemnt i 1. leden gjer det turvande å gå til serleg granskning av fornminne eller å gjera serlege tiltak til vern om dei, skal kostnaden berast av arbeidsherren, om det ikkje er urimeleg av serskilde grunnar.

29. juni. Vert ikkje vedkomande styremakt og arbeisherren samde om
 Nr. 3. dette, skal saka avgjerast av departementet.

Departementsavgjerda vert endeleg dersom ho ikkje vert anka til Kongen innan 6 veker.

§ 7. Når grunneigaren eller brukaren er varsla, har vedkomande styremakt rett til:

1. å ta bilete av, halda i stand, byggja opp att, flytta og gjerda inn faste fornminne, og gjera dei tiltak som trengst til det, t. d. rydja marka.

2. å granska slike fornminne med utgraving eller på annan måte. Etter granskinga skal fornminnet setjast i stand att, så langt det let seg gjera, om ikkje vedkomande styremakt finn grunn til å fastsetja noko anna.

Eigaren eller brukaren av jorda har krav på vederlag for skade som vert gjord med slike tiltak som nemnt. Kravet må vera framsett seinast eitt år frå den dagen arbeidet i marka er slutta.

Vert det ikkje gjort avtale om vederlaget, skal det fastsetjast ved skjøn.

Slikt skjøn skal i bygdene haldast av lensmannen, i byane av vedkomande herreds- eller byrett.

Kap. 2.

Lause fornminne frå gamletida og mellomalderen.

§ 8. Når nokon finn lause ting frå gamletida eller mellomalderen, som myntar, våpen, reiskap, innbu, prydnað, båtar, skipsskrov eller stykke av slike ting, steinar med innskrifter eller bilete, har finnaren skyldnað til å melda funnet med ein gong til vedkomande styremakt eller i bygdene til lensmannen og i byane til politiet. Staten er eigar av tingen.

§ 9. Finnaren og den som eig grunnen der funnet er gjort, har krav på vederlag. Vederlaget skal bytast likt millom dei. For funn under arbeid som nemnt i § 6, kan vedkomande styremakt også om ho finn grunn til det, gje ei høveleg finnarlønn til arbeidsleiaren.

For funn under arbeid som nemnt i § 7, har grunneigaren krav på høveleg vederlag. Når ein fastset det, tek ein omsyn til kostnadene ved utgravinga, eller granskinga ubunde av reglane i § 10.

§ 10. Vedkomande styremakt fastset vederlaget etter skjøn.

Er funnet av gull eller sølv, skal vederlaget setjast til metallverdet av funnet etter vekt, med eit høveleg tillegg som ikkje må vera under 10 % av metallverdet.

Taksten kan ankast til departementet innan 6 veker etter at melding er send til finnaren.

Finnaren har krav på vederlag for sine utlegg.

§ 11. I fall finnaren let vera å melda funnet, fell kravet på 29. juni. vederlaget bort. Nr. 3.

Det same gjeld når finnaren eller grunneigaren har fare ulovleg åt med funnet på annan måte.

§ 12. Løyser ikkje staten inn funnet innan 6 månader frå den dagen meldinga er innkomen, skal ting som er funne under arbeid som nemnt i § 6, falla til den som arbeidet vert gjort for, ting som er funne under arbeid som nemnt i § 7, til grunneigaren, og ting som er funne elles, til grunneigar og finnar med halvparten til kvar.

Kap. 3.

Serskilde føreseigner.

§ 13.

Ut av landet må ikkje førast:

- a. Fornminne frå gamletida og mellomalderen.
- b. Bygningar og luter av bygningar og andre ting av kunst-, kultur- eller personhistorisk verd, t. d. målarstykke, husbunad og anna innbu, klede, våpen, reiskap o. sl. frå nyare tid, men eldre enn hundre år.
- c. Minne om framståande personar utan omsyn til kva tid dei skriv seg frå.

I serhøve kan departementet gje samtykke til utførsle av slike ting. Det kan gje nærare reglar for utførsle av ting som kan tenkjast å gå inn under denne paragrafen.

§ 14. Kommunestyre eller kommunale utval, politimeistrar eller lensmenn har plikt til å sende melding til vedkomande styremakt om saker som høyrer inn under denne lova og som dei har fått kjennskap til.

§ 15. Kongen fastset kva styremakter det er som skal ha rett og skyldnad etter denne lova.

Departementet avgjer med bindande verknad kva som skal reknast for fornminne etter denne lova i kvart einskilt tilfelle. Det kan gje nærare reglar for gjennomføringa av lova.

§ 16. Den som med vilje eller av aktløyse bryt denne lova eller føreseigner som er gjevne med heimel i denne lova, eller som hjelper til med slikt, kan straffast med bot og har skyldnad til å svara vederlag for skade og tap som er gjort med gjerninga. I grove tilfelle kan straffa vera fengsel opp til 6 månader. Brotet skal reknast som misferd. Lause fornminne som har vore handsama i strid med denne lova, kan inndragest hos den skyldige. Er det fleire enn ein eigar, gjeld inndraginga berre parten til den skyldige.

29. juni. § 17. Lova frå 13. juli 1905 om fredning og bevaring av fortids-
 Nr. 3. levninger og lova frå 2. juli 1921 om rett til å setja forbod mot
 byggjing eller verksemd som skjemma offentlege minnesmerke
 m. m., vert borttekne.

§ 18. Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
 og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikseseglet.

Gjeve på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
 kst.

29. juni. **Lov om endringer i lov av 1. juni 1928 om opp-**
 Nr. 4. **dragende behandling av unge lovbyggere.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak 15. juni 1951 så-
 lydende:

Følgende bestemmelser i lov av 1. juni 1928 om oppdragende be-
 handling av unge lovbyggere skal lyde slik:

§ 1. Når en person som har fylt 18, men ikke 23 år blir kjent
 skyldig i en eller flere forbrytelser, kan retten istedenfor å idømme
 straff bestemme i dommen at domfelte skal anbringes i en arbeids-
 skole for unge lovbyggere. Slik bestemmelse kan bare treffes når
 påtalemyndigheten har nedlagt påstand om det og retten finner at
 domfelte trenger en oppdragende påvirkning i en arbeidsskole for
 å holde seg fra å begå nye forbrytelser, og at sådan anbringelse vil
 være formålstjenlig.

Før avgjørelsen treffes, skal nærmere opplysninger være tilveie-
 brakt om tiltaltes personlighet, hans livsførsel og øvrige forhold.
 Til sakkyndig undersøkelse er det nok med én sakkyndig, med min-
 dre det i det enkelte tilfelle finnes påkrevet å bruke flere.

Kommer retten under sin rådslagning til at det ikke er grunn
 til anbringelse i arbeidsskole, skal partene deretter gis adgang til
 å uttale seg om straffutmålingen.

Når særlige grunner tilsier det, kan også en person under 18
 år settes i arbeidsskole.

§ 2. Er noen ved tidligere dom idømt straff som ennå ikke er
 fullbyrdet, kan retten bestemme at denne straff skal falle bort,
 når domfelte blir besluttet anbrakt i arbeidsskole.

§ 8. Den som er anbrakt i arbeidsskole, holdes der i to år og 29. juni. blir ved utløpet av denne tid å utskrive på prøve. Når hensikten Nr. 4. med behandlingen antas oppnådd, kan han utskrives på prøve inn- til et halvt år før utløpet av toårsfristen. Beslutning herom treffes av direktøren etterat saken har vært behandlet i funksjonærrådet.

Den myndighet som Kongen bestemmer kan, etterat arbeidssko- lens direktør og funksjonærråd har uttalt seg, beslutte at en elev skal holdes i arbeidsskolen inntil ett år utover toårsfristen før ut- skrivning på prøve finner sted, såfremt hensikten med behandlingen ikke synes oppnådd etter to år eller det foreligger andre vektige grunner.

Uten hensyn til lengden av oppholdet kan det på samme måte besluttet at behandlingen skal innstilles, midlertidig eller varig, så- fremt elevens helbredstilstand, familieforhold eller andre vektige grunner tilsier det. Innstillingen bør i alminnelighet skje på prøve, men kan også skje uten vilkår.

Uten hinder av disse bestemmelser kan det tillates en elev som er besluttet utskrevet på prøve eller er utskrevet på prøve, å bli på skolen inntil et halvt år utover den fastsatte tid for å fortsette eller avslutte sin utdanning. Denne tillatelse gis av direktøren på vilkår som blir å fastsette ved reglement.

§ 9. Den som er skrevet ut på prøve fra arbeidsskole, skal i prøvetiden være undergitt alminnelige forskrifter som blir å fast- sette ved reglement og for øvrig de særlige vilkår som blir satt for ham ved utskrivningen. I prøvetiden skal han dessuten stilles under sånt tilsyn som direktøren anordner. Tilsynet kan begrenses til et år.

Hvis den som er skrevet ut på prøve, ikke overholder de alminne- lige forskrifter eller de særlige vilkår som er satt for ham, kan han inntil 3 år etterat han er skrevet ut, besluttet tatt inn igjen i arbeids- skolen og kan i så fall holdes der inntil ett år.

Beslutning om gjeninntagelse og i tilfelle om ny utskrivning før årsfristens utløp treffes av den myndighet Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekref- ter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. **Lov om endringer i lov av 24. juni 1931 om**
 Nr. 5. **ulykkestrygd for industriarbeidere m. v.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 15. juni 1951 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov av 24. juni 1931 om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. skal lyde:

§ 30 punkt 2.

Nevnden skal ha 7 medlemmer, 3 av disse, nemlig en rettskyndig formann, en læge og en teknisk utdannet mann med varamenn beskikkes av Kongen — formannen med 6 måneders oppsigelse og de andre for et tidsrom av 4 år. De andre 4, nemlig 2 arbeidsgivere og 2 arbeidere med personlige varamenn, oppnevnes av Stortinget for 4 år om gangen.

Nevnden har i særlige tilfelle rett til å kalle sakkyndige til hjelp.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
 kst.

29. juni. **Lov om endringer i lov av 24. juni 1931 om**
 Nr. 6. **ulykkestrygd for sjømenn.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 15. juni 1951 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov av 24. juni 1931 om ulykkestrygd for sjømenn skal lyde:

§ 26, punkt 2.

Nemnda skal ha 5 medlemmer. To av disse — formannen og legen — har nemnda felles med den ankenemnd som er opprettet etter loven om ulykkestrygd for industriarbeidere. De andre 3 medlemmer er en reder, en skipsfører og en underordnet sjømann. Disse

3 og varamenn for hver av dem velges av Stortinget for 4 år om 29. juni. gangen. Nr. 6.

Nemnda har i særlige tilfelle rett til å kalle sakkyndige til hjelp.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Lov om brigde i lov om ulukkestrygding for 29. juni. fiskarar frå 10. desember 1920. Nr. 7.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 15. juni 1951 som lyder so:

I.

Desse fyresegnene i lov om ulukkestrygding for fiskarar frå 10. desember 1920 skal lyda so:

§ 5, fyrste leden.

Dei avgjerdene som Rikstrygdeverket tek etter §§ 6—10 og 15—17 i denne lovi, kan innan tre månader etter avgjerdi er meld til vedkomande, ankast inn til prøving for ei ankenemnd med sæte i Oslo. Nemndmennene skal vera fem i talet. To av dei — formannen og lækjaren — har nemnda sams med den nemnda som er skipa etter § 30 i lov frå 24. juni 1931 om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. Dei andre tre nemndmennene må vera kunnige i fiskarnæringi. Disse tre og varamann for kvar av dei skal Stortinget velja for fire år om gongen.

II.

Denne lova tar til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssseglet.

Gjeve på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. **Lov om endring i midlertidig lov om erverv
Nr. 8. og bortfraktning av skip m. v. av 5. juli 1946.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 15. juni 1951 sålydende:

I.

I midlertidig lov om erverv og bortfraktning av skip m. v. av 5. juli 1946 tilføyes som nytt punktum i § 9, 1. ledd:

Skjønnsnemnda kan nedsette eller ettergi kommisjonen for et skip når Skjønnsnemnda finner at den vil virke urimelig.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. **Lov om brigde i lov om fiendegods o. a. frå
Nr. 9. 22. mars 1946.**

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 15. juni 1951 som lyder so:

I.

I lov om fiendegods o. a. frå 22. mars 1946 skal paragraf 3 lyde så:

§ 3. Fiendegodset vert styrt av Direktoratet for fiende-eigedom (seinare kalla berre Direktoratet). Direktoratet vert styrt av ein direktør og eit råd. Direktøren skal ha den daglege leiinga, førebu og gjeva tilråding i saker som skal fram i rådet, og setja i verk dei vedtak som rådet gjer. Kongen gjev nærare organisasjons- og arbeidsføresegner for Direktoratet.

Utgiftene til administrasjon og verksemd vert tekne av dei verde som direktoratet styrer med. For verde som vert frigjevne eller tekne under mellombels styring etter reglane i § 14, fastset Kongen om og kor langt dei skal vera med å bera utgiftene.

Når direktoratet ikkje lenger trengst til styring av godset, gjer 29. juni. Kongen vedtak om at det skal leggjast ned, og kva for departement Nr. 9. som skal styre med dei oppgåvene som står att.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Lov om endring i lov om Aktieselskapet Den 29. juni.
Norske Industribank av 10. juli 1936. Nr. 10.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 15. juni 1951 sålydende:

§ 5, 2. ledd, i lov av 10. juli 1936 om Aktieselskapet Den Norske Industribank skal heretter lyde:

4 medlemmer hvoriblant formannen og nestformannen samt 4 varamenn for disse velges av Stortinget for 4 år.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Lov om endring i skattelov for landet av 18. 29. juni.
august 1911. Nr. 11.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 15. juni 1951 sålydende:

I.

Følgende bestemmelse i skattelov for landet av 18. august 1911 skal lyde slik:

29. juni. § 104, første ledd:

Nr. 11. Riksskattestyret er den øverste instans for Rikets ligningsvesen. Det består av en direktør som formann og 4 andre medlemmer. Direktøren har som varamann en underdirektør. Direktøren og underdirektøren utnevnes av Kongen. Av de øvrige medlemmer beskikkes ett av Kongen, mens tre velges for 4 år ad gangen av Stortinget. Samtidig beskikkes av Kongen en og velges av Stortinget tre varamenn. Medlemmenes godtgjørelse bestemmes av Stortinget. For reiser tilkommer de skyss- og kostgodtgjørelse som for stortingsmenn bestemt.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder første gang ved valg som foretas i 1951.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. Lov om endring i skattelov for byene av 18.
Nr. 12. august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 15. juni 1951 sålydende:

I.

Følgende bestemmelse i skattelov for byene av 18. august 1911 skal lyde slik:

§ 96 første ledd:

Riksskattestyret er den øverste instans for Rikets ligningsvesen. Det består av en direktør som formann og 4 andre medlemmer. Direktøren har som varamann en underdirektør. Direktøren og underdirektøren utnevnes av Kongen. Av de øvrige medlemmer beskikkes ett av Kongen, mens tre velges for 4 år ad gangen av Stortinget. Samtidig beskikkes av Kongen en og velges av Stortinget tre varamenn. Medlemmenes godtgjørelse bestemmes av Stortinget. For reiser tilkommer de skyss- og kostgodtgjørelse som for stortingsmenn bestemt.

II.

29. juni.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder første gang ved valg som foretas i 1951. Nr. 12.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

**Lov om mellombels tillegg til reglane i land- 29. juni.
skattelova om utlikning av fylkesskatten på Nr. 13.
herada.**

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 15. juni 1951 som lyder so:

§ 1. Når serlege tilhøve gjer det turvande, kan fylkestinget med samtykkje av vedkomande departement gjera vedtak om at tri tiandepartar av fylkesskatt som skal delast på herada, vert likna ut etter skjønn av fylkestinget. Den parten av skatten som vert likna ut etter den skattskrivne eiga skal då settjast ned til to tiandepartar.

§ 2. Denne lova skal gjelda for budsjettåra 1951—52 og 1952—53.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssseglet.

Gjeve på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

**Mellombels lov om avgift på forbruk av elektrisk 29. juni.
energi. Nr. 14.**

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 15. juni 1951 som lyder so:

§ 1. Med heimel i denne lova kan Stortinget vedta at alle vasskraftverk på over 100 kW skal betale ei avgift for kvar kWh som

29. juni. er produsert i rekneskapsåret. Kraftavtakarane pliktar å refundere Nr. 14. til kraftverket utlegg som det har til avgifta. Fordelingsverk kan krevja refusjon hjå abonnentane. Refusjonsplikta vert fastsett på grunnlag av den energi som er mottatt, med tilsvarende tillegg for overføringstap og for den energi som produsenten har nytta til produksjonen. I dei reglar om refusjon som vert utferda i samsvar med fjerde leden, kan fastsetjast differensierte satsar for ymse slag forbruk.

Avgifta skal svarast frå 1. juli 1951 med dagfall etterskottssvis kvar 1. januar og 1. juli.

Avgifta har same pantetrygd som skattar på fast eigedom og kan drivast inn på same måten som dei.

Kongen gjev nærare regler om utrekning, innkrevjing og refusjon av avgifta. Tvist om tolking av reglane vert avgjort av Hovudstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsstellet. Slik avgjerdsle kan ankast inn for departementet som avgjer saka med endeleg verknad.

§ 2. Alt som kjem inn ved denne avgifta, skal nyttast som tilskot til elektrisitetsforsyninga i straumlause strok av landet eller der det er dårleg elektrisitetsforsyning.

§ 3. Departementet kan i serlege høve heilt eller i nokon mon frita kraftverk for avgifta for ei avgrensa tid.

§ 4. Denne lova tek til å gjelde straks og vert gjeldande inntil 31. desember 1956.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikseseglet.

Gjeve på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni **Lov om tillegg til og endring i lov om fangst**
Nr. 15. **av hval av 16. juni 1939.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 21. juni 1951 sålydende:

I.

De endringer som ved lover av 18. juni 1948 (nr. 7) og 13. desember 1948 (nr. 6) om midlertidig endring i lov om fangst av

hval av 16. juni 1939 er gjort henholdsvis i lovens § 17, første ledd, 29. juni. og i § 2, første ledd, skal gjelde uten tidsbegrensning. Nr. 15.

II.

I lov om fangst av hval av 16. juni 1939 skal § 2, tredje ledd, lyde:

Ingen må drive annen fangst av hval (småhvalfangst) uten tillatelse av Kongen eller den han overdrar det til. Slik tillatelse medfører også rett til å drive fangst på norsk sjøterritorium.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Lov om forlenget gyldighet av midlertidig 29. juni. lov av 25. juni 1937 nr. 2 om utførsel av herme- Nr. 16.
tisk nedlagt brisling og sild.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 21. juni 1951 sålydende:

I.

§ 7 i midlertidig lov av 25. juni 1937 nr. 2, om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild, skal heretter lyde slik:

§ 7. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1. juli 1952.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. **Lov om endringer i lov om handelsnæring av**
 Nr. 17. 8. mars 1935.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 21. juni 1951 sålydende:

Følgende bestemmelser i lov om handelsnæring av 8. mars 1935 skal lyde:

§ 94 første ledd.

Uten hinder av kommunal vedtekt kan salg som i § 93 nevnt samt salg ved omførsel av aviser og tidsskrifter tillates av Jernbanestyret på statsbanenes stasjoner i tiden omkring togenes ankomst og avgang og av Poststyret på postskibene. Jernbanestyret kan også på samme måte tillate salg av tobakkvarer, frukt og bær i naturlig tilstand, spisesjokolade, drops, iskrem og mineralvann i smått — dog ikke fra automat — på statsbanenes stasjoner. Dog skal der da for ethvert utsalg erlegges til vedkommende næringskommune den i § 21 omhandlede avgift, likesom kommunal vedtekt i henhold til lovgivningen om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk kommer til anvendelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. **Lov om endringer i lov om børser av 19. juni**
 Nr. 18. 1931.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 21. juni 1951 sålydende:

I.

I lov om børser av 19. juni 1931 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 15 I, punkt c.

Enhver innehaver av handelsbrev som er utstedt i børsens kommune og som ikke er satt ut av kraft i henhold til §§ 18, 19 og 26 i lov om handelsnæring av 8. mars 1935, og ethvert til stedets handelsregister anmeldt firma med formål å drive aksjebankvirksomhet, assuranseforretninger mot premie, assuranseagentur, spedisjon, skipsrederi, skips- eller varemegling, fabrikk eller bergverk,

og aksjemeglere på stedet erlegger den årlige kontingent til børsen 29. juni. etter den sats som er bestemt ved særskilt lov. Nr. 18.

§ 15 I, punkt d.

Enhver utenom de under punkt c omhandlede kontingentpliktige som av børskomiteén gis ordinær adgang til børsen, betaler årlig ukrevet til børsen samme kontingent som under punkt c bestemt.

II.

Loven trer i kraft 1. januar 1952.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Lov om militære rekvisisjoner.

29. juni.
Nr. 19.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 21. juni 1951 sålydende:

§ 1. Når riket er i krig, kan militære myndigheter requirere alt som er nødvendig for krigsmakten og institusjoner som er knyttet til den. Således kan requireres:

1. Varer og annet løsøre av enhver art, herunder fartøyer, kjøretøyer og fly.
2. Husrom, bygninger, faste anlegg og grunn.
3. Disposisjonsrett over alle slags transport- og sambandsmidler med eller uten personale og materiell som hører til dem.
4. Disposisjonsrett over fabrikker, verksteder, lys-, gass- og kraftverk og andre bedrifter med eller uten arbeidsstokk, materiell og lager.
5. Arbeids- og produksjonsytelser av virksomheter og bedrifter m. v. som nevnt i pkt. 3 og 4.
6. Arbeid og annen tjeneste for krigsmakten og institusjoner som er knyttet til den, herunder over- og underordnet arbeidskraft til innretninger som er requirert eller pålagt ytelser i medhold av punkt 1—5.

Kongen kan bestemme at reglene i denne paragraf helt eller delvis skal gjelde også utenfor krigstid når krigsmakten eller noen del av

29. juni. denne er beordret satt på krigsfot i beredskapsøyemed, eller når det Nr. 19. er nødvendig til fremme av beredskapstiltak, herunder større øvelser.

§ 2. Rekvisisjon kan skje til eie, bruk eller annen særlig rådighet. Dog kan eiendomsrett til fast eiendom ikke kreves avstått i medhold av denne lov.

Rekvisisjon til bruk omfatter rett til å foreta de endringer ved gjenstanden eller eiendommen som vedkommende myndighet finner nødvendig.

§ 3. Ved rekvisisjon etter § 1, punkt 3 og 4, kan det gis pålegg om at virksomhet, bedrift m. v. helt eller delvis stilles til krigsmaktens rådighet under kontroll av rekvisisjonsmyndigheten, at virksomheten eller bedriften økes eller omlegges, eller at det foretas eller gjennomføres de forandringer som ansees påkrevd.

Hvis pålegg etter første ledd ikke etterkommes eller ikke oppfylles på tilfredsstillende måte, kan det ved ny rekvisisjon gis pålegg om at bedriften eller virksomheten med dertil hørende grunn, bygninger, utstyr og personell, helt eller delvis overgår til Staten, som i så fall selv overtar driften så langt det ansees påkrevd av hensyn til de formål hvortil rekvisisjonen finner sted. Etter at Staten har overtatt bedriften eller virksomheten, har Staten adgang til å foreta hvilke som helst forandringer som den anser påkrevd. Ved statsdriftens opphør skal bedriften eller virksomheten leveres tilbake i så vidt mulig uforringet stand.

§ 4. Når det finnes påkrevd av hensyn til landets forsvar, kan militære myndigheter kreve at sivile personer, gjenstander som nevnt i § 1, punkt 1, samt virksomheter og bedrifter m. v. som nevnt i § 1, punkt 3 og 4, med eller uten personale, materiell og lager, skal flyttes fra et område til et annet. Bestemmelsene om rekvisisjon får tilsvarende anvendelse så langt de passer. For å gjennomføre slik flytning kan militære myndigheter rekvirere gjenstander, fast eiendom og andre ytelser som nevnt i § 1.

De militære myndigheter kan pålegge vedkommende kommuner å medvirke under flytning som nevnt i første ledd, og kan herunder gi dem fullmakt til å utøve slik rekvisisjonsrett som nevnt i samme ledts tredje punktum.

§ 5. I den utstrekning det ansees nødvendig til forberedelse av rekvisisjon, kan de myndigheter som Kongen bestemmer allerede i fredstid utpeke gjenstander, varer, bedrifter m. v. som krigsmakten vil kunne få behov for, og pålegge eier eller besitter av slik eiendom å gi opplysninger om den og la den besiktige. Gjenstander og varer kan om nødvendig pålegges transportert til stedet for besiktigelsen. Slike pålegg skal oppfylles uten erstatning med mindre annet er bestemt av Kongen.

Politiet og Statens bilsakkyndige skal medvirke ved utpeking 29. juni. av motorkjøretøyer.

Nr. 19.

Kongen eller den han gir fullmakt kan bestemme at også andre offentlige myndigheter skal medvirke ved utpekning av gjenstander, varer, bedrifter m. v. etter første ledd.

§ 6. De myndigheter som Kongen bestemmer kan allerede i fredstid gi virksomheter og bedrifter m. v. som nevnt i § 1 punkt 3 og 4 pålegg om følgende:

1. Sette igang forsøksproduksjon av gjenstander og varer som er nødvendig for krigsmakten, og
2. forberede produksjon i krig av gjenstander og varer som krigsmakten trenger, herunder anskaffe, oppbevare og vedlikeholde utstyr og råvarer som er nødvendig for slik produksjon.
3. forberede slik evakuering som omhandlet i § 4.
4. sette i verk eller finne seg i forberedende rådgjerder som tar sikte på å lette eller sikre forsvaret av virksomhet eller bedrift mot skade ved fiendtlig krigshandling eller sabotasje, så som forarbeider for montering av skyts på bygninger, fartøyer og fly og oppbevaring, lagring og vedlikehold av særskilt utstyr i forbindelse hermed.

Det samme gjelder forberedende rådgjerder som tar sikte på å kunne sette virksomhet, bedrift m. v. ut av funksjon for kortere eller lengere tid. Pålegg som nevnt i foregående punktum kan også gis enhver eier eller besitter av transport- og sambandsmidler.

Kongen eller den han gir fullmakt gir nærmere regler om iverksettelse av tiltak etter denne paragraf.

Bestemmelsene om rekvisisjon får tilsvarende anvendelse så langt de passer.

Utgifter ved tiltak etter punkt 3 og 4 første ledd betales av vedkommende virksomhet, bedrift m. v. i den utstrekning det gjelder tiltak som tar sikte på å forebygge skade på eiendom, folk eller gods der.

Fører slike tiltak med seg vesentlige tap eller ulemper som er urimelig store i forhold til virksomhetens, bedriftens størrelse og den sikring og andre fordeler som oppnåes, avgjøres spørsmålet om erstatning skal ytes, og i tilfelle med hvilket beløp, ved skjønn i samsvær med §§ 13—16.

På samme måte erstattes utgifter til tiltak etter annet ledd, såfremt utgiftene ikke må regnes som uvesentlige.

§ 7. Kongen bestemmer hvilke militære myndigheter som skal ha rekvisisjonsrett etter denne lov og innen hvilket område retten skal kunne utøves.

29. juni. Retten kan gå ut på rekvisisjon til fordel for krigsmakten i sin
Nr. 19. helhet eller til fordel for nærmere bestemte avdelinger eller enheter.

§ 8. Kongen eller den han gir fullmakt, kan gi regler om hvilke myndigheter i stat eller kommune, særskilt oppnevnte organer eller sammenslutninger rekvisisjonen skal rettes til innen landsdel, fylke eller kommune, og om hvorledes disse skal fordele rekvisisjonsbyrden innen vedkommende områder.

Hvor ikke annet er bestemt, eller hvor det på grunn av rekvisisjonens art finnes hensiktsmessig, rettes rekvisisjonen til vedkommende kommune som bestemmer hvorledes rekvisisjonsbyrden skal fordeles innen kommunen.

Gjelder rekvisisjonen bestemt angitte ytelser, kan den også rettes til lensmannen eller politimesteren på stedet.

Gjelder rekvisisjonen noe som disponeres av staten eller et fylke, rettes den til vedkommende institusjon.

Når den militære situasjon nødvendiggjør en hurtig oppfyllelse av rekvisisjonen, eller det av andre grunner ansees formålstjenlig, kan den rettes direkte til ledelsen av vedkommende bedrift eller til den som skal avgi ytelsen. Den militære myndighet som fremsetter rekvisisjonskravet, skal i så fall snarest mulig underrette vedkommende fylkesmann om kravet og til hvem det er rettet.

Den som rekvisisjonen rettes til, plikter å sørge for oppfyllelsen.

Myndigheter i stat og kommune, særskilt oppnevnte organer, sammenslutninger, selskaper og enkeltpersoner plikter etter anmodning på enhver måte å bistå ved forberedelse og oppfyllelse av militære rekvisisjoner.

§ 9. Rekvisisjonene skal være skriftlige og nøyaktig angi det som skal ytes samt tid og sted for ytelsen. Tiden og stedet for ytelsen fastsettes slik at det blir tilstrekkelig frist til å oppfylle rekvisisjonen.

En rekvisisjon må aldri omfatte noe som den som skal oppfylle den ikke er i besittelse av eller ute av stand til å yte eller som ikke finnes innen den kommune rekvisisjonen er rettet til. En rekvisisjon må heller ikke omfatte noe som er uomgjengelig nødvendig for å tilfredsstille besitterens behov.

De rom og senger som trengs for besitteren og hans husstand, bør som regel ikke rekvireres.

§ 10. Rekvisisjon kan kreves gjennomført selv om erstatning ikke er fastsatt eller betalt.

Når det er nødvendig, kan politiet ta det rekvirerte i besittelse hos den som er forpliktet til å oppfylle rekvisisjonen. Er den sivile politimyndighet ikke til stede, og en utsettelse vil kunne medføre

vesentlige ulemper, kan rekvisisjonsmyndigheten selv sette seg i be- 29. juni.
sittelse av det rekvirerte. Nr. 19.

§ 11. Når rekvisisjonen blir gjennomført, skal det i et rekvisisjonsdokument gis en så vidt mulig fullstendig beskrivelse av ytelsens art, mengde og kvalitet. Slik beskrivelse skal i tilfelle også gis når rekvisisjonen opphører.

Kongen kan gi nærmere regler om at beskrivelse som nevnt i første ledd skal foretas av to synsmenn som oppnevnes og tilkalles av kommunen. Kan ikke kommunen i tide oppnevne og tilkalle synsmennene, gjøres det av rekvisisjonsmyndigheten. Den som blir oppnevnt plikter å gjøre tjeneste.

Synsmennene tilkommer skyss- og kostgodtgjøring som for offentlige tjenestemenn bestemt.

Et eksemplar av rekvisisjonsdokumentet skal inneholde kvittering for ytelsen og gis den som rekvisisjonen er rettet til.

§ 12. Ytelser og tap som følge av rekvisisjon skal godtgjøres av statskassen.

Ved rekvisisjon av rom i et sammenhengende tidsrom av ikke over 2 døgn gis ingen annen godtgjøring enn erstatning for bevislig voldte skader, tap eller utgifter. Det samme gjelder for bruk av ellers ubenyttede rom og ledige fartøyer uten hensyn til brukens varighet. Avstår samme besitter i løpet av samme kalenderår flere ganger rom som ellers er i bruk for et tidsrom som hver gang ikke overstiger 2 døgn, skal godtgjøring dog gis for så vidt tidsrommet i alt utgjør mer enn 3 døgn.

Kongen kan bestemme at visse ytelser skal godtgjøres etter takster som fastsettes av ham eller den han gir fullmakt. Slike takster kan fastsettes for hele riket eller for deler av det.

For alle andre ytelser og tap fastsettes erstatningen etter skjønn i samsvar med §§ 13—16.

§ 13. Til å behandle saker om erstatning for ytelser og tap som følge av rekvisisjon skal oppnevnes lokale skjønnsnemnder, nemlig en eller flere alminnelige skjønnsnemnder og bilskjønnsnemnder i hvert fylke og fartøyskjønnsnemnder i distrikter som fastsettes av Kongen. Kongen kan bestemme at det også skal oppnevnes andre særskilte lokale skjønnsnemnder i fylkene eller i andre distrikter. Dessuten kan oppnevnes en skjønnsnemnd for hele riket, Sentralnemnda for rekvisisjonssaker, når dette finnes hensiktsmessig.

Kongen bestemmer antallet av lokale skjønnsnemnder og gir nærmere regler om nemndenes virkeområder. Han kan bestemme at lokal skjønnsnemnd som er oppnevnt for et bestemt fylke eller annet distrikt, skal behandle erstatningssaker også fra andre deler av landet.

29. juni. Kongen kan gi nærmere regler om at erstatning som gjelder
Nr. 19. mindre beløp skal fastsettes ved lensmannsskjønn etter bestemmelse i skjønnsloven av 1. juni 1917.

§ 14. Sentralnemnda for rekvisisjonssaker skal ha fem medlemmer med varamenn som oppnevnes av Kongen. Ett av medlemmene oppnevnes som formann. Formannen og hans varamann skal ha utøvet virksomhet som embetsdommer. De øvrige medlemmer og varamenn skal fylle vilkårene etter domstolloven av 13. august 1915 § 53.

Lokal skjønnsnemnd skal ha tre medlemmer med varamenn hvorav to oppnevnes av fylkesmannen. Ett av disse medlemmene oppnevnes som formann. Strekker distriktet for en fartøyskjønnsnemnd eller annen særskilt nemnd seg over flere fylker, fastsetter Kongen hvilken fylkesmann skal foreta oppnevningen. Det tredje av medlemmene med varamann oppnevnes av den militære myndighet som Kongen bestemmer. Medlemmene og varamennene skal fylle vilkårene etter domstolloven av 13. august 1915 § 53.

Oppnevningen gjelder for så lang tid som Kongen bestemmer dog ikke for mer enn 4 år. De som blir oppnevnt plikter å ta imot vervet.

Kongen gir regler om godtgjøring til medlemmene av skjønnsnemndene. Utgiftene ved nemndenes virksomhet bæres av Staten.

§ 15. De lokale skjønnsnemnder fastsetter erstatning for ytelser og tap som ikke blir avgjort etter takster, ved lensmannsskjønn eller av Sentralnemnda for rekvisisjonssaker.

Ved skjønnet legges dagens alminnelige priser til grunn.

Skjønnsnemnda har adgang til å besiktige gjenstanden for ytelsen og til å innhente og bruke alle opplysninger som den finner nødvendige. For øvrig legges rekvisisjonsdokumentet til grunn for skjønnet.

Er medlemmene ikke enige om erstatningsbeløpet, gjelder det beløp som får flest stemmer. Er det ikke flertall for noe beløp, gjelder det nest høyeste beløp.

Skjønnsnemndas avgjørelser er endelige med de unntak som følger av § 16 punkt 2.

Kongen kan gi nærmere regler om framgangsmåten ved skjønn etter denne paragraf.

§ 16. Etter nærmere regler som gis av Kongen kan Sentralnemnda for rekvisisjonssaker tillegges følgende gjøremål:

1. Fastsette erstatninger som gjelder større beløp eller særskilte verdier.
2. Overprøve skjønn av de lokale skjønnsnemnder.
3. Fastsette takster som nevnt i § 12 tredje ledd.

Reglene i § 15 annet til fjerde ledd gjelder tilsvarende, dog slik at reglene i rettergangslovens § 142 annet ledd kommer til anvendelse når det ikke er flertall for noe beløp.

§ 17. Kongen kan gi nærmere regler om utbetaling av godtgjøring og erstatning etter denne lov. 29. juni. Nr. 19.

Slike regler kan gis med virkning også for rekvisisjoner som allerede har funnet sted.

§ 18. Den som på grunn av rekvisisjon blir ute av stand til å oppfylle andre offentlige eller private forpliktelser, fritas for straff eller erstatning som manglende oppfyllelse ellers ville ha medført.

§ 19. Enhver som på grunn av tiltak etter denne lov erverver kunnskap om drifts- og forretningshemmeligheter eller andre private forhold, har taushetsplikt overfor uvedkommende og plikt til å avholde seg fra enhver utnyttelse i næringsvirksomhet av kunnskap som nevnt.

§ 20. Den som forsettlig eller uaktsomt uten lovlig grunn unnlater å etterkomme rekvisisjon etter §§ 1—3 eller pålegg etter §§ 4—6 eller motsetter seg eller søker å hindre gjennomføringen, straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 år eller med begge deler, hvis ikke forholdet rammes av et strengere straffebud. På samme måte straffes medvirkning.

Den som ellers overtrer noen bestemmelse utferdiget med hjemmel i denne lov eller medvirker hertil, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder hvis ikke forholdet rammes av et strengere straffebud.

På samme måte straffes forsøk.

Den skyldige kan for inntil 5 år fradømmes rett til å drive ervervsvirksomhet i den utstrekning som fastsettes i dommen. Den som er fradømt rett til å drive ervervsvirksomhet, kan ikke være disponent eller direktør eller inneha annen ledende stilling hos ervervsdrivende — enkeltmann, selskap, stiftelse eller sammenslutning — som driver slik ervervsvirksomhet som fradømmelsen gjelder. Heller ikke kan han være styremedlem eller ha annet tillitsverv i selskap, stiftelse eller sammenslutning som nevnt.

Er overtredelsen foretatt av noen som har handlet på vegne av et selskap, en stiftelse eller en sammenslutning, kan bøtestraff og tap av retten til å drive ervervsvirksomhet også idømmes den som det er handlet på vegne av.

§ 21. Ting eller rettighet som har vært søkt unndratt rekvisisjon etter denne lov, kan inndras ved dom hos den skyldige eller den han har handlet på vegne av uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. I stedet for tingen eller rettigheten kan deres verdi helt eller delvis inndras. Inndragning etter denne paragraf er ikke straff.

§ 22. I saker om forbrytelse mot bestemmelsene i denne lov får regelen i straffeprosesslovens § 287, annet ledd anvendelse uten hensyn til om straffen er strengere enn der nevnt.

29. juni. § 23. Påføres Staten utgifter på grunn av mangelfull eller for-
 Nr. 19. sinket oppfyllelse av en rekvisisjon, kan det kreves erstatning av den skyldige. Er rekvisisjonen rettet til en kommune, kan Staten holde seg til kommunen som kan søke regress hos den skyldige.

§ 24. Kongen gir nærmere regler til gjennomføring av denne lov.

§ 25. Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer.

Fra lovens ikrafttreden oppheves lov av 27. juli 1896 om militære rekvisisjoner i krigstilfelle og lov av 28. mars 1947 om militære rekvisisjoner i overgangstiden etter krigens slutt.

Rekvisisjoner som har funnet sted med hjemmel i de to nevnte lover står etter lovens ikrafttreden ved makt uten framsettelse av nytt krav inntil særskilt frigivelse finner sted.

Forskrifter om godtgjøring etter loven av 28. mars 1947, gjelder fortsatt for avståinger som opprettholdes etter nevnte lov inntil de i tilfelle blir opphevet eller avløst av nye regler.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. Lov om endringar i lov om Noregs Småbruk-
 Nr. 20. og Bustadbank frå 30. oktober 1947.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 26. juni 1951 som lyder so:

I.

I lov om Noregs Småbruk- og Bustadbank frå 30. oktober 1947 skal etternemnde føresegrer lyda slik:

§ 16, fyrste leden.

Lån til å skipa bureisingsbruk og andre nye bruk er avdragsfrie dei fyrste 5 åra. Andre lån er avdragsfrie i 2 år. Alle låna skal deretter betalast tilbake innan 47 år i halvårsterminar, og slik at rente og avdrag til saman blir om lag same summen for kvar termin. For lån til vøling på eldre hus etter § 12 nr. 3 kan bankstyret likevel i einskilde tilfelle setja tida for tilbakebetaling kortare enn 47 år.

§ 38, fyrste leden.

Låna er avdragsfrie dei fyrste 2 åra. Dei skal deretter betalast tilbake innen 47 år i halvårsterminar og slik at rente og avdrag til saman blir om lag same summen for kvar termin. For lån til vøling på eldre bustad etter § 34 kan bankstyret likevel i einiske tilfelle setja tida for tilbakebetaling kortare enn 47 år.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Lov om endring i lov om trygd mot arbeids-
løyse av 24. juni 1938.

29. juni.
Nr. 21.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 26. juni 1951 sålydende:

I.

I lov trygd mot arbeidsløyse av 24. juni 1938 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 1 første ledd.

Pliktig til arbeidsløysetrygd etter denne lov er alle arbeidstakere som er pliktig til sjuketrygd etter lov om sjuketrygd i § 1, jfr. § 2, og §§ 91 og 100 punkt 1, så nær som arbeidstakere:

1. — — — — —

(1—9 som før.)

10. som har fylt 70 år.

§ 3 annet ledd.

I stedet for stønad kan arbeidsnemnda gi tilskott til yrkesopp-
læring og hjelp til ny leveveg etter § 15.

§ 4. Dagpengene er:

Sjuketrygd klasse 2	i grunnsats kr. 2,00
» » 3	—»— » 3,00
» » 4	—»— » 4,00
» » 5	—»— » 5,00

29. juni. Sjuketrygd klasse 6 når den årlige (klasse-
Nr. 21. førte) arbeidsinntekt er

I)	over kr. 4 500,00—kr. 6 000,00		i grunnsats kr. 7,00
II)	» » 6 000,00—» 9 000,00		—»— » 9,00
III)	» » 9 000,00		—»— » 10,00

I tillegg til grunnsatsen gis forsørgingstillegg for forsørget ektefelle og hvert forsørget barn under 16 år med kr. 2,00 pr. dag for første forsørget og kr. 1,00 pr. dag for hver forsørget ellers. Tillegg gis også for ervervsuført barn over 16 år som den arbeidslause forsørger. I den tid begge foreldre samtidig har rett til dagpenger får bare en av dem forsørgingstillegg (barnetillegg). Det betales av det fond som betaler stønaden til mannen.

Har den arbeidslause ektefelle som er varig arbeidsufør eller er han uten ektefelle og har barn som gir rett til forsørgingstillegg, får han forsørgingstillegg også for hjelp i huset.

Dagpenger (grunnsats og tillegg) må tilsammen ikke utgjøre mer enn 90 % av den arbeidsinntekt som er lagt til grunn for klasseføringa.

Dagpenger skal betales etter den klasse den arbeidslause sist sto i. Departementet eller den dette gir fullmakt kan fastsette nærmere regler om avvik fra dette når den arbeidslause har skiftet klasse i siste året.

Dagpenger og mulige tillegg betales ikke for søndager.

§ 5. For å få dagpenger må den som er trygdet:

1. være arbeidsfør. Blir en trygdet arbeidsufør under en stønadsperiode, kan dog dagpenger utbetales i den ventetida han har etter § 18, punkt 1 i lov om sjuketrygd, søndager unntatt.
2. være arbeidslaus uten egen skyld.
3. ha meldt seg som arbeidssøker og ha søkt om stønad,
4. ha vært arbeidslaus og meldt som arbeidssøker i minst 7 av de siste 10 dager, søndager medreknet. Har den arbeidslause like før han meldte seg som arbeidssøker vært arbeidsufør, kan ventetida avkortet med ventedager som han har hatt før han ble arbeidsufør, og med ventedager som han etter lov om sjuketrygd § 18 punkt 1 har hatt den tid han var arbeidsufør.

Ventetida faller helt bort hvis den arbeidslause like før han meldte seg som arbeidssøker, har vært arbeidsufør i minst 4 veker i sammenheng;

5. ha vært i arbeid som fører med seg plikt til arbeidsløysetrygd minst 45 veker (premieveker) i løpet av 4 år.

29. juni.

Nr. 21.

§ 6 tredje og fjerde ledd.

En arbeidslaus har ikke rett til dagpenger i den ventetid som er fastsatt i § 5 punkt 4. Dagpenger kan tidligst utbetales fra den dag det er satt fram krav om stønad.

Får en arbeidslaus som hever dagpenger, midlertidig arbeid i inntil 12 dager, og blir han så igjen arbeidslaus, skal de dager han er arbeidslaus før og etter det midlertidige arbeid, reknes for å høre til samme arbeidsløysetidsrom. Men stønad og arbeidsinntekt til sammen må for veka ikke komme over den høyeste stønad han ville oppnådd for full arbeidsløyse med tillegg av en halvpart.

§ 8 nytt annet ledd.

Departementet kan gi nærmere føresegner for gjennomføring av bestemmelsene i første ledd og kan herunder fastsette at det uten omsyn til vilkårene i § 5, punkt 2 og 3, kan gis reisehjelp til trygdet som ventes å bli arbeidslaus i nær framtid og videre at det skal kunne ytes hjelp til heimreise.

§ 9 første ledd.

Får en arbeidstaker som er trygdet kortere arbeidstid og mindre arbeidsinntekt på grunn av driftsinnskrenkning eller har en arbeidslaus noen arbeidsinntekt, kan arbeidsnemnda gi ham delvis dagpenger og i tilfelle forsørgingstillegg. § 6 siste ledd, siste punktum gjelder på tilsvarende måte. Stønad må sammenlagt for året ikke overstige det beløp arbeidstakeren kunne ha fått i samme år om han var heilt arbeidslaus.

§ 10. En arbeidslaus som er trygdet har ikke rett til arbeidsløysestønad når han:

(1—9 som før.)

10. Har lønn eller etterlønn. Departementet kan for etterlønn fastsette føresegner om heilt eller delvis unnatak fra denne regel.

§ 12 annet ledd.

Arbeidsformidlingen skal sende søknaden til trygdekassa i oppholdskommunen som skal sende den videre til trygdekassa i trygdekommunen (den trygdekassa der søkeren sist var innmeldt som trygdepliktig). Arbeidsformidlingen og trygdekassene skal gi de opplysninger som har noe å si for retten til stønad. Trygdekassa i trygdekommunen skal sende søknaden til arbeidsnemnda i samme kommune til avgjerd. Departementet eller den dette gir fullmakt kan fastsette annen ordning for søknad og avgjerd om hjelp til reise og flytting.

§ 13 første ledd.

Arbeidsløysefondet i trygdekommunen utbetaler tilkjent stønad. Departementet kan fastsette at hjelp til reise og flytting skal dekkes

29. juni. av arbeidsløysefondet i oppholdskommunen. Dagpenger utbetales i Nr. 21. etterskott hver veke gjennom trygdekassa på stedet.

§ 15.¹⁾ Arbeidsnemnda kan i stedet for stønad gi tilskott til yrkesopplæring når det er liten utsikt til at den som er trygdet kan få varig og høvelig arbeid og det er sannsynlig at yrkesopplæring kan føre til varig arbeid for ham.

Arbeidsnemnda kan i stedet for stønad gi hjelp til ny leveveg til den som er trygdet og som er kommet ut av arbeid på grunn av sykdom, uførhet, alder eller liknende forhold, når det er liten utsikt til at søkeren kan få varig og høvelig arbeid og det er sannsynlig at hjelpa kan føre til varig arbeid for ham. Hjelp til ny leveveg må ikke uten samtykke av fylkesarbeidsnemnda, overstige det beløp søkeren kunne ha fått i form av dagpenger. Med samtykke av fylkesarbeidsnemnda kan hjelpa utgjøre inntil et beløp som svarer til dagpenger, mulige forsørgingstillegg ireknet, i inntil 15 veke.

§ 17 første ledd.

Trygdepliktig arbeidstaker og hans arbeidsgiver skal svare vekepremie etter følgende tabell:

Sjuketrygd klasse	2		kr. 0,30
»	»	3	» 0,50
»	»	4	» 0,70
»	»	5	» 0,90
»	»	6 når den årlige (klasseførte) arbeids-	
inntekt er			
I)	over kr. 4 500,00—kr. 6 000,00		» 1,15
II)	» » 6 000,00—» 9 000,00		» 1,40
III)	» » 9 000,00		» 1,50

§ 22 fjerde ledd.

Arbeidsnemnda og fylkesarbeidsnemnda kan treffe vedtak om at anke stanser utbetaling av stønad i inntil 14 dager.

II.

Denne lov tar til å gjelde fra mandag 2. juli 1951.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

¹⁾ Kommunal- og arbeidsdepartementet har opplyst at ved en inkurie er i proposisjonen ved «§ 15» falt bort ordene «første og annet ledd»

Lov om endring i lov nr. 5 av 25. juni 1935 om medisinalavgift. 29. juni. Nr. 22.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 26. juni 1951 sålydende:

I.

§ 2 i lov nr. 5 av 25. juni 1935 om medisinalavgift skal heretter lyde:

Medisinalavgiften utgjør:

Av hvert 100 kg benmel	kr. 0,14
» » » brisling, hermetisk	» 1,10
» » » » kryddersaltet (ansjos) eller saltet..	» 0,60
» » » fisk (herunder ikke medtatt sild, jfr. nedenfor):	
» » » fersk, frossen eller levende, unntatt flyndre, kveite, laks og ål	» 0,18
» » » Hermetisk nedlagt fisk og fiskevarer, unntatt brisling, laks og ål	» 0,50
» » » røket unntatt laks og ål	» 0,24
» » » saltet, unntatt brisling, laks, makrell og ål	» 0,24
» » » fiskeguano (hoder, rygger og lignende, både hele, knuste og malet)	» 0,14
» » » fiskemel	» 0,12
» » » flyndre, fersk, frossen eller levende	» 0,40
» » » formel av hvalkjøtt eller trangrakse	» 0,12
» » » «for» fra tran- og sildoljefabrikker	» 0,14
» » » hummer	» 1,60
» » » hvalbarder	» 1,16
» » » hvalguano	» 0,14
» » » hvalolje, herunder også herdet hvalolje	» 0,92
» » » kjøtt av hval, håkjerring, kobbe eller nise ..	» 0,20
» » » klippfisk (all tørket saltet fisk)	» 0,42
» » » kraftfôr	» 0,14
» » » Kveite, fersk, frossen eller levende	» 0,60
» » » laks, fersk, frossen eller levende	» 1,60
» » » » hermetisk nedlagt	» 2,00
» » » » røket eller saltet	» 2,40
Av hvert hektoliter lever	» 0,52
» » 100 kg levermel	» 0,12
» » » makrell, saltet	» 0,80
» » » medisintran	» 1,20
» » » reker, ferske eller kokte	» 0,60

29. juni.	Av hvert 100 kg. rogn, fersk eller frossen	kr. 0,20
Nr. 22.	» » » » saltet	» 0,30
	» » » sild, fersk eller frossen, unntatt agnsild som skal brukes på norske fartøyer, fetsild og storsild	» 0,12
	» » » sild, fetsild, fersk eller frossen	» 0,14
	» » » hermetisk nedlagt sild og sildvarer	» 0,50
	» » » kryddersaltet	» 0,50
	» » » røket	» 0,24
	» » » saltet, unntatt vårsild	» 0,36
	» » » storsild, fersk eller frossen	» 0,14
	» » » tørket og upresset	» 0,20
	» » » vårsild, saltet	» 0,16
	» » » sildmel	» 0,12
	» » » sildolje (herunder også herdet sildolje)	» 0,92
	» » » skinn av hvalross, kobbe eller sel	» 0,58
	» » » spekk av kobbe eller nise	» 0,80
	» » » tran, (herunder også herdet tran), unntatt medisintran	» 0,92
	» » » trangrakse, upresset	» 0,24
	» » » tørrfisk (all tørket fersk fisk)	» 0,56
	» » » ål	» 1,00

II.

Denne lov trer i kraft 2. juli 1951.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. Lov um brigde i lov um dyrevern frå 7. juni
Nr. 23. 1935.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 26. juni 1951 som lyder so:

I.

I lov um dyrevern frå 7. juni 1935 skal fylgjande paragrafer lyda:

§ 2. Alle som eig eller rår over husdyr, eller som hev tilsyn 29. juni. med husdyr for eigar eller innehavar, skal syta for: Nr. 23.

1. at dyri alltid får forsvarleg tilsyn og stell (avlusing om det trengst) og so langt råd er hjelp i sjukdomstilfelle,
2. at dyri vert forsvarleg føra. Eigar eller innehavar skal og syta for forsvarlegt husrom til dyri.

Autorisert veterinær, polititenestemann, medlem i dyrevernemnd (kap. 2) og jordbrukstenestemann hev rett til når som helst å sjå over husdyr, husdyrrom og fôrrom.

§ 3. Meiner dyrevernnemndi at det er grunn til å tru at nokon hev brote fyresegnene i § 2 og at husdyr hev lide vondt eller kjem til å gjera det eller til å få for lite fôr, skal nemndi, so snart råd er, senda politiet (på landet lensmannen) melding um dette og framlegg til rådgjerd for å få slutt på ustellet. Dei pålegg politiet meiner trengst, skal det syta for at eigaren eller innehavaren får tilsegjing um so snart råd er, og setja han ein rimeleg frest til å retta seg etter påleggi. Eigar eller innehavar kan verta pålagd å vøla det romet husdyr held til i, syta for fôret som trengst eller å minka buskapen.

Hev det ikkje vorte slutt på ustellet når fresten går ut, skal politiet taka dei rådgjerdene som trengst. Eigaren eller innehavaren ber kostnaden. Politiet må likevel ikkje minka buskapen og heller ikkje taka rådgjerder som kostar noko serleg for eigar eller innehavar, utan dyrevernnemndi samrøystes hev gjort framlegg um det, og distriktsveterinæren eller statens politiveterinær hev sagt seg samd.

Sit andre enn eigaren med dyr i slike høve, skal eigaren snarast råd er få melding um dei pålegg som er gjevne. Melding skal og sendast til dyrevernnemndi, som ser til med at påleggi vert fylgde.

Utlegg med rådgjerd teki med heimel i denne paragrafen, kan søkjast inn med panting hjå eigar eller innehavar.

§ 5, tredje og fjerde leden.

Den som ikkje er autorisert veterinær må ikkje kastrera (sterilisera) andre dyr enn reinsbukk, upp til 1 månad gamall gris og upp til 2 månader gamall ver eller geitebukk.

Når eit inngrep er serleg vondt for dyret, må veterinæren nytta heil eller lokal svæving, so sant medisinske grunnar ikkje er til hinder for det.

§ 7, ny siste led.

Statskassa ber utgiftene med tiltak etter andre leden, når det er rimeleg og Stortinget hev løyvt pengane til det.

29. juni. § 8. Ingen må avhenda, kjøpa eller byta til seg hest som er
 Nr. 23. 20 år eller meir, til anna enn beinast til slakt. Det same gjeld hest som hev slik sjukdom eller so leid unote at det ikke er forsvarleg å nytta han til bruksdyr.

Fyresegnene i fyrste punktum gjeld ikkje når hesten vert seld saman med den garden han høyrer til på.

§ 10. Det er ulovleg:

1. å slå husdyr med staur, med reip eller reim som det er knutar, metall, piggar eller liknande på, eller med noko anna som kan gjera like vondt for dyret;
2. å driva eit dyr for hardt;
3. å bruka eller dressera dyr til framsyningar, filmminnspeing eller liknande, dersom dyret lid vondt av det, eller får skade eller vert ålvorleg skræmt av det;
4. å setja streng eller ring i trynet på grisen eller nytta andre pinefulle rådgjerder for å hindra han i å rota i jordi;
5. å kastrera fjørfe;
6. å tvangsgjoda fjørfe;
7. å skipa til framsyning av ville dyr som vert haldne fanga. Kongen kan gjeva fritaking frå denne fyresegni;
8. å stubba øyro på dyr. Øyremerking er lovleg, men det må ikkje takast burt meir enn ein tridjepart av øyra;
9. å klyppa kammen på fjørfe;
10. å stubba rova på dyr so nær som på langrova sauer og hundar av slike rasar som Kongen fastset. Kongen gjev nærare fyresegner um dette;
11. å nytta levande fisk til agn;
12. å vega eller føra levande fisk som heng på stong, snor, krok eller liknande som er stukke gjennom eller inn i fiskekroppen;
13. å leggja levande fisk eller krepsdyr i butikkvindaugo;
14. for umstreifarar, når dei flakkar ikring, å bruka hest eller anna dyr til å frakta folk eller varer med eller å føra med seg laushest;
15. å driva hundekennel, hundepensjonat eller liknande utan samtykke frå dyrevernemnda. Departementet gjev dei føresegnene som trengst um dette;
16. å gjera seg til ei næring å driva handel med hest eller hund utan godkjenning frå politiet;
17. å sleppa hest med helde eller stokk (drals) i utmark utan fullnøgjande tilsyn;
18. å driva forretningsverksemd med det fyremål å leiga ut hestar til arbeidsbruk. Slike forretningar som er i gang når dette forbodet vert gjort gjeldande, kan likevel halda fram med verk-

semndi upp til 2 ár etter at dette lovbrigdet er sett i verk. De- 29. juni.
partementet gjev fyresegner til å tryggja at verksemd i vert drivi Nr. 23.
på ein forsvarleg måte i denne tidi.

Arbeidshest som eigaren ikkje hev bruk for sjølv til visse
tider, kan han likevel leiga burt på nærare avtala tid, t. d. til
skogsarbeid, onnearbeid og liknande.

Kongen gjev fyresegner um korleis piggråd kan brukast til
gjerde kring beite.

Departementet gjev fyresegner um korleis hummar skal av-
livast.

§ 11. I kvar kommune skal det vera ei dyrevernnemnd med so
mange medlemmer som kommunestyret fastset, likevel ikkje færre enn
3 og ikkje fleire enn 6.

Medlemene med personlege varamenn vert valde av kommune-
styret for 4 ár um gongen, 2 ár etter fyrste valet går helvti, av 3 to,
av 5 tri, av medlemene ut eter lottkasting. Den som hev vore med-
lem i 4 ár, kan nekta å taka imot attval for dei neste 4 åri. Um
kven som kan veljast og um retten til å krevja fritaking, gjeld same
reglar som for kommuneval.

I nemndi skal det fyrst og fremst veljast inn folk som hev prak-
tisk skyn på husdyrhald og dyrestell.

§ 16. Bryt nokon ei fyresegn gjevi i eller med heimel i denne
lovi, eller hjelper nokon til med det, vert han straffa med bot eller
fengsel i upp til 6 månader. For brot gjort av aktløyse, er straffi bot
eller fengsel upp til 3 månader.

§ 16 a. Hev nokon forbrote seg etter § 16 på sers grov måte
eller meir enn ein gong, kan han, for ei tid eller for alltid, verta frådømd
retten til å eiga, ha, bruka, handla med og slakta husdyr, og
til å stella med husdyr. Domen kan gå ut på at den skuldige vert
frådømd ein eller fleire av desse rettane eller alle, og kan avgren-
sast til å gjelda berre sume slag husdyr. Retten kan frådømast
endå um dei subjektive vilkåri for straff ikkje er til stades.

Krav um at nokon skal frådømast slik rett, kan setjast fram
i sak um straff etter § 16 eller i serskild sak etter reglane i straffe-
søksmålslovi. Påtalemakti skal alltid setja fram slikt krav når dyre-
vernnemndi samrøystes hev bede um det og distriksveterinæren hev
sagt seg samd med nemndi.

Går ein dom ut på at den dømde skal fråtakast husdyr han sit
inne med, skal politiet, når domen er endeleg, gjeva honom ein stutt
frest til å kvitta seg med dyri. Held ikkje domfelte denne fresten,
skal politiet, so snart råd er, syta for å få selt eller slakta dyri.
Den dømde ber alle kostnader.

29. juni.

II.

Nr. 23.

Paragrafane 4 og 9 held opp å gjelda.

III.

Denne lovi tek til å gjelda frå den tid Kongen fastset.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssiglet.

Gjeve på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni.

Lov om endringer i lov av 24. juni 1931 omNr. 24. **ulykkestrygd for industriarbeidere m. v.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1951 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov av 24. juni 1931 om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. skal lyde:

§ 12, pkt. 1, første ledd:

Har ulykken når sykebehandlingen er slutt ført med seg mén som gjør at den skadede helt har tapt arbeidsevnen, gir Rikstrygdeverket en invalid rente som beregnes til 60 pst. av hans arbeidsfor tjeneste (fullrente) samt forsørgingstillegg for hustru og barn under 16 år som han forsørger. Forsørgingstillegget utgjør for første forsørgede kr. 600 året, og for hver av de øvrige kr. 300 året. Skadede har rett til samme tillegg for varig ervervsuført barn over 16 år som han forsørger.

§ 12, pkt. 1, tredje ledd:

Har den skadede ektefelle som er varig arbeidsufør eller er han uten ektefelle og har barn som betinger forsørgingstillegg, betales et forsørgingstillegg på kr. 600 året til hjelp i huset.

§ 12, punkt 1, femte ledd.

Har den skadede bare tapt arbeidsevnen delvis, gir Rikstrygdeverket en tilsvarende brøkdel av fullrenten og av forsørgingstillegg. Renten med tillegg kan likevel settes høyere i inntil 2 år dersom

den skadede som følge av ulykken ikke er istand til å fortsette i 29. juni. sitt tidligere yrke eller i yrke hvor han oppnår noenlunde tilsvarende inntekt. Slik forhøyelse må i alminnelighet ikke foretas før det er gått minst 3 måneder etter at sykebehandlingen er avsluttet. Den skadede har ikke rett til erstatning dersom arbeidsevnen er ned-satt med mindre enn $8\frac{1}{3}$ pst.

§ 12, punkt 1, siste ledd.

Invaliderente med forsørgingstillegg etter punkt 1 i denne para-graf må ikke i alt være mer enn 90 pst. av arbeidsfortjenesten.

§ 13, punkt 1, første ledd.

1. Til etterlevende enke til hun dør eller gifter seg igjen og til etterlevende arbeidsufør enkemann så lenge han er arbeidsufør 40 pst. av avdødes arbeidsfortjeneste og til etterlatte ektebarn til de fyller 16 år kr. 600 året til det første og kr. 300 til hvert av de følgende, eller dersom de har mistet eller senere mister den annen av foreldrene 40 pst. av arbeidsfortjenesten til det første og kr. 300 til hvert av de andre.

§ 13, punkt 2, første ledd.

Til slektninger i rett oppstigende linje, når avdøde var deres vesentlige forsørger, inntil 20 pst. av hans arbeidsfortjeneste til en og inntil 30 pst. til to eller flere så lenge de trenger det. Renten deles likt mellom de erstatningsberettigede, men slik at foreldre all-tid stenger for besteforeldre.

§ 14, punkt 3.

Arbeidsfortjenesten settes til minst kr. 2 400 året, men ikke høy-ere enn kr. 5 000 året. Det som er over sistnevnte beløp tas ikke med ved beregningen av erstatningen etter denne lov.

§ 15, punkt 2.

Premien beregnes i prosenter av de trygdedes arbeidsfortjeneste (jfr. § 14). Ved beregningen kan arbeidsfortjenesten for hver enkelt trygdet ikke settes høyere enn kr. 2 og ikke lavere enn kr. 1 pr. arbeidstime.

§ 30 punkt 2.

Nevnden skal ha 7 medlemmer, 3 av disse, nemlig en rettskyndig formann, en læge og en teknisk utdannet mann med varamenn be-skikkes av Kongen — formannen med 6 måneders oppsigelse og de andre for et tidsrom av 4 år. De andre 4, nemlig 2 arbeidsgivere og 2 arbeidere med personlige varamenn, oppnevnes av Stortinget for 4 år om gangen.

Nevnden har i særlige tilfelle rett til å kalle sakkyndige til hjelp.

29. juni.

II.

Nr. 24.

Denne lov trer i kraft 1. januar 1952.

Bestemmelsene i denne lov skal dog med omsyn til ytelser gjelde for ulykker og sykdom som inntreffer etter 30. juni 1951.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni.

Nr. 25. Lov om endring i lov av 24. juni 1931 om ulykkestrygd for sjømenn.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1951 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov av 24. juni 1931 om ulykkestrygd for sjømenn skal lyde:

§ 7, punkt 1, første ledd.

Har ulykken når sykebehandlingen er slutt ført med seg mén som gjør at den skadede helt har tapt arbeidsevnen, gir Rikstrygdeverket en invalid rente som beregnes til 60 pst. av hans arbeidsfortjeneste (fullrente) samt forsørgingstillegg for hustru og barn under 16 år som han forsørger. Forsørgingstillegget utgjør for første forsørgede kr. 600 året, og for hver av de øvrige kr. 300 året. Skadede har rett til samme tillegg for varig ervervsuført barn over 16 år som han forsørger.

§ 7, pkt. 1, tredje ledd:

Har den skadede ektefelle som er varig arbeidsufør eller er han uten ektefelle og har barn som betinger forsørgingstillegg, betales et forsørgingstillegg på kr. 600 året til hjelp i huset.

§ 7, punkt 1, femte ledd.

Har den skadede bare tapt arbeidsevnen delvis, gir Rikstrygdeverket en tilsvarende brøkdel av fullrenten og av forsørgingstillegg. Renten med tillegg kan likevel settes høyere i inntil 2 år dersom den skadede som følge av ulykken ikke er i stand til å fortsette i sitt tidligere yrke eller i yrke hvor han oppnår noenlunde tilsva-

ende inntekt. Slik forhøyelse må i alminnelighet ikke foretas før 29. juni. det er gått minst 3 måneder etter at sykebehandlingen er avsluttet. Nr. 25. Den skadede har ikke rett til erstatning dersom arbeidsevnen er ned-satt med mindre enn $8\frac{1}{3}$ pst.

§ 7, punkt 1, siste ledd.

Invaliderente med forsørgingstillegg etter punkt 1 i denne para-graf må ikke i alt være mer enn 90 pst. av arbeidsfortjenesten.

§ 8, punkt 1, første ledd.

1. Til etterlevende enke til hun dør eller gifter seg igjen og til etterlevende arbeidsufør enkemann så lenge han er arbeidsufør 40 pst. av avdødes arbeidsfortjeneste og til etterlatte ektebarn til de fyller 16 år kr. 600 året til det første og kr. 300 til hvert av de følgende, eller dersom de har mistet eller senere mister den annen av foreldrene 40 pst. av arbeidsfortjenesten til det første og kr. 300 året til hvert av de andre.

§ 8, punkt 2, første ledd.

Til slektninger i rett oppstigende linje, når avdøde var deres vesentlige forsørger, inntil 20 pst. av hans arbeidsfortjeneste til en og inntil 30 pst. til to eller flere så lenge de trenger det. Renten deles likt mellom de erstatningsberettigede, men slik at foreldre all-tid stenger for besteforeldre.

§ 11. Er legemsskaden eller døden voldt ved krigsulykke eller overfall av sjørøvere på fartøy, yter trygden erstatning etter reg-lene i lov om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivil-personer av 13. desember 1946. Stønad ved sykebehandling og grav-ferd utenfor riket ytes dog etter syketrygdlovens regler i kap. XVIII.

I tillegg til de vanlige erstatninger beregnet etter foregående ledd, gir Rikstrygdeverket dessuten den skadede en ekstraerstatning på 10 000 kroner dersom skaden gjør at han har tapt arbeidsevnen helt (full skadebot) eller en tilsvarende brøkdel av full skadebot om han er blitt delvis arbeidsufør.

I tilfelle av død blir ekstraerstatningen å utbetale til den avdø-des etterlatte etter reglene i § 8, 2.

Rikstrygdeverket avgjør i hvert enkelt tilfelle om ekstraerstat-ningen skal utbetales i én sum eller i terminer som Rikstrygdeverket fastsetter.

Disse bestemmelser skal også ha anvendelse på krigsulykker som måtte være inntruffet i tiden mellom 1. desember 1936 og denne lovs ikrafttreden.

§ 13. Bemanningen skal regnes til følgende lønnsklasser:

1. klasse, årslønn 7 000 kroner omfatter fører på skip av 300 reg.tonn brutto eller mer og 1. styrmann og 1. maskinist med første

29. juni. klasses sertifikat på skip av 3 000 reg.tonns brutto eller mer, 2. klasse,
 Nr. 25. årslønn 6 000 kroner omfatter fører på skip under 300 reg.tonns brutto, styrmenn og maskinister som ikke kommer i klasse 1, stuerter, radiotelegrafister og andre som blir å regne som offiserer i henhold til tariffavtale samt kystloser, hvalskyttere, fangstbestyrere, leger, pursere og vernepliktige offiserer i marinen, 3. klasse, årslønn 5 000 kroner omfatter dem som ikke er nevnt i klasse 1, 2 og 4, 4. klasse årslønn 4 500 kroner omfatter byssegutt, messegutt, salonggutt, kokksmat, dekksgutt, maskingutt, gutt på fangst og fiske samt vernepliktig menig i marinen.

§ 26, punkt 2.

Nemnda skal ha 5 medlemmer. To av disse — formannen og legen — har nemnda felles med den ankenemnd som er opprettet etter loven om ulykkestrygd for industriarbeidere. De andre 3 medlemmer er en reder, en skipsfører og en underordnet sjømann. Disse 3 og varamenn for hver av dem velges av Stortinget for 4 år om gangen.

Nemnda har i særlige tilfelle rett til å kalle sakkyndige til hjelp.

II.

Denne lov trer i kraft 1. januar 1952.

Bestemmelsene i denne lov skal dog med omsyn til ytelser gjelde for ulykker og sykdom som inntreffer etter 30. juni 1951.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. **Lov om brigade i lov om ulykkestrygding for**
 Nr. 26. fiskarar frå 10. desember 1920.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 29. juni 1951 som lyder so:

I.

Desse fyresegnene i lov om ulykkestrygding for fiskarar frå 10. desember 1920 skal lyda so:

§ 1. 1. Etternemnde folk må vera trygda i samhøve med denne 29. juni. lovi i den mun som er fastsett i § 10, når dei er budsitjande her i Nr. 26. landet:

a) Fiskarar og fangstmenn, som hev fiske i saltvatn eller dyrefangst i havet til leveveg — åleine eller saman med onnar næring — og folk som høyrer til mannskapet på fiskar- og fangstfarty. Til mannskapet vert og førarar, fyrbøtarar og kokkar rekna. Undantekne frå trygding er likevel mannskap, fiskarar og fangstmenn på norske farty som er på 50 bruttoregister-tonn eller meir.

b) Folk som lever av arbeid i småskipsferdsla heilt ut eller i nokon mun og mannskapet på bergings- og losskjøytar og lystbåtar, dersom dei er under 50 bruttoregister-tonn, men likevel ikkje 4 bruttotonn. Frå denne regelen vert undantekne mannskapet på farty, som for det meste gjeng med passasjerar.

Trygdingi gjeld og for mannskapet på lektarar (farty utan eige drivmiddel) som er på 4 til 50 bruttoregister-tonn, dersom lektarverksemd er ei sjølvstendig verksemd.

2. Personar som er nemnde under nr. 1 og som har betalt premie etter § 13, kan etter reglar som Rikstrygdeverket set fast få ei friviljug tilleggstrygd som aukar arbeidsfortenesta etter § 9 med kr. 1 000.

Tilleggstrygda tar til når premien for den er betalt og gjeld ut kalenderåret.

§ 5, fyrste leden.

Dei avgjerdene som Rikstrygdeverket tek etter §§ 6—10 og 15—17 i denne lovi, kan innan tre månader etter avgjerdi er meldt til vedkomande, ankast inn til prøving for ei ankenemnd med sæte i Oslo. Nemndmennene skal vera fem i talet. To av dei — formannen og lækjaren — har nemnda sams med den nemnda som er skipa etter § 30 i lov frå 24. juni 1931 om ulykkestygnd for industriarbeidere m. v. Dei andre tre nemndmennene må vera kunnige i fiskarnæringi. Disse tre og varamann for kvar av dei skal Stortinget velja for fire år om gongen.

§ 6, punkt 2, fyrste leden.

Har ei ulukke, når lækjingskuren er slutt, ført med seg mein som gjer at den skadde har mist arbeidsevna heilt ut, gjev Rikstrygdeverket ei livrente som vert rekna til 60 pst. (heilrente) av arbeidsfortenesta hans, og forsytingstillegg for kone og barn under 16 år som har forsyter. Forsytingstillegget skal vera kr. 600 året for den fyrste forsytt og kr. 300 året for kvar av dei andre. Den skadde

29. juni. har rett til same tillegget for kvart varig ervervsuført barn over 16 Nr. 26. år som han forsyter.

§ 6, pkt. 2, tredje leden.

Har den skadde ektemake som er varig arbeidsufør, eller har han ikkje ektemake men barn som han får tillegg for, får han eit forsyntingstillegg på kr. 600 året til hjelp i huset.

§ 6, punkt 2, femte leden.

Har den skadde berre misst noko av arbeidsevna, gjev Rikstrygdeverket ein tilsvarande lut av heilrenta og av forsyntingstillegg. Renta med tillegg kan likevel setjast høgare i opp til 2 år dersom den skadde på grunn av ulukka ikkje kan halda fram i det tidlegare yrket sitt eller i eit yrke der han kan få ei nokonlunde tilsvarande innkome. Slik auke må til vanleg ikkje ytast før det er gått minst 3 månader etter at lækjingskuren er slutt. Har den skadde misst mindre enn $8\frac{1}{3}$ pst. av arbeidsevna, har han ikkje rett til skadebot.

§ 6, punkt 3, andre leden.

Invaliderende med forsyntingstillegg etter denne paragrafen, må samanlagt ikkje vera meir enn 90 pst. av arbeidsfortenesta.

§ 8, punkt 1, fyrste leden.

Til etterlevande enkje, til ho døyr eller gifter seg oppatt, 40 pst. av arbeidsfortenesta hans og til etterlatte barn til det fyller 16 år, kr. 600 året til det fyrste og kr. 300 til kvart av dei andre, eller dersom det har misst eller seinare misser mor si, 40 pst. av arbeidsfortenesta til dei fyrste og kr. 300 året til kvart av dei andre. Er ekteskapet skipa etter ulukka, har ikkje enkja krav på nokor rente, heller ikkje barn som er avla etter ulukka. Det same gjeld enkje, som levde skild frå den avlidne, då ulukka hende, uten at ho fekk opphald eller hadde rettskrav hjå han.

§ 8, punkt 2, fyrste leden.

Til skyldfolket til den avlidne i rett oppstigende line, når avlidne var deres vesentlege forsyntar, inntil 20 pst. av arbeidsfortenesta til ein og inntil 30 pst. til to eller fleire so lenge dei treng det. Renta skal skiftas likt millom skyldfolki, likevel so at foreldre alltid stengjer for besteforeldre.

§ 9. Arbeidsfortenesta, jfr. §§ 6 og 8, vert fastsett til kr. 3 000 om året.

§ 13. 1. Premien etter § 12 for den tvungne trygda vert fastsett til kr. 24 året for kvar. Av denne premien betaler dei som er trygda kr. 12, staten kr. 8 og Fiskarfondet av 1920 kr. 4.

Av den parten staten skal bera, svarar Hamnefondet kr. 110 000 av 29. juni. sine inntekter. Nr. 26.

Som premie for den friviljuge trygda betaler den som er trygda kr. 8 året.

2. Om det trengst, kan Kongen fastsetja ein annan premie med samtykke frå Stortinget. Slikt vedtak må kunngjerast minst to månader fyrr det skal taka til å gjelda, dersom ikkje Stortinget set fast noko anna.

II.

Denne lova tar til å gjelda 1. juli 1951.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssgelet.

Gjeve på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Lov om tillegg til ytelser til rentenyttere 29. juni. etter lovgivningen om ulykkestrygd for indu- Nr. 27. striarbeidere m. v., sjømenn og fiskere.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1951 sålydende:

§ 1. Livrente og invaliderenter fra og med 18 pst. (30 pst. invaliditet) med forsørgingstillegg i anledning av ulykker som er inntruffet før 1. juli 1951 og som utbetales av Rikstrygdeverket i henhold til:

1. Lov om ulykkesforsikring for arbeidere i fabrikker m. v. av 23. juli 1894, lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v. av 13. august 1915 og lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. av 24. juni 1931.
2. Lov om ulykkesforsikring for sjømenn av 18. august 1911 og lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24. juni 1931, og
3. Lov om ulykkestrygding for fiskarar frå 10. desember 1920, blir med unntak av ascendentrenter å forhøye med 50 pst. med virkning fra 1. januar 1951.

29. juni. Ascendentrenter kan forhøyes med inntil 50 pst. når særlige
Nr. 27. grunner taler for det.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekref-
ter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. Lov om endringer i og tillegg til lov om pen-
Nr. 28. sjonstrygd for sjømenn av 3. desember 1948.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1951 så-
lydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om pensjonstrygd for sjømenn av
3. desember 1948 skal lyde:

§ 1, punkt 1.

Pensjonstrygden for sjømenn omfatter med de unntak som følger
av reglene i denne lov, norske statsborgere eller personer med fast
bopel i Norge som er tilsatt som arbeidstakere på:

- a) norsk skip på 100 brutto registertonn eller mer,
- b) redningsskøyter som tilhører Norsk Selskab til Skibbrudnes Red-
ning,
- c) norske hvalfangststasjoner utenfor riket.

§ 2.

1. Unntatt fra trygden er personer som:

- a) er tilsatt ombord på fartøy uten eget framdriftsmiddel,
- b) er tilsatt på skip som vesentlig går i fart på norske innsjøer
og elver,
- c) er tilsatt ombord i fiske- eller fangstfartøy, dog ikke hval-
fangstfartøy, når de ikke hører til det egentlige skipsmann-
skap. Kongen gir nærmere regler om hvilke arbeidstakere
som hører til det egentlige skipsmannskap.
- d) ikke har kontant lønn ombord eller bare har nominell lønn,
- e) på grunn av stillingen ombord er medlemmer av Statens
Pensjonskasse eller av annen offentlig pensjonsordning som

departementet finner likeverdig med pensjonsordningen etter 29. juni. denne lov. Nr. 28.

2. Kongen kan i særlige tilfelle unnta fra trygden:
 - a) arbeidstakere på skip som nyttes i ferje eller havnetrafikk til annet formål enn transport, fiske eller fangst,
 - b) arbeidstakere som ikke hører til mannskapet.

§ 3.

1. Som pensjongsgivende fartstid (fartsmåneder) reknes tjeneste etter § 1, jfr. § 2, og den tid vedkommende:

- a) har avtjent sin verneplikt, når avtjeningen tar til innen seks måneder etter utløpet av pensjongsgivende tidsrom eller avsluttet yrkesskole for sjømenn, eller etter dette tidspunkt når trygden finner at særlige grunner gjør det rimelig,
- b) av omsyn til utdanning som maskinist har arbeidet ved mekanisk verksted i land og betalt avgift etter reglene i § 27,
- c) etter 1. juli 1951 har mottatt hyre etter avtale eller lov utover tjenestetiden ombord eller har fått sykepenger eller sykehusbehandling for sykdom inntruffet i tjenesten.

2. Som pensjongsgivende fartstid reknes også tjeneste før lovens ikrafttreden, samt den tid vedkommende i tidsrommet 1. september 1939—31. desember 1945:

- a) gjorde tjeneste på utenlandske skip eller ved utenlandsk hvalfangststasjon som tilhørte krigførende nasjon som Norge var alliert med, når tjenesten skjedde med samtykke av norsk myndighet eller uten slikt samtykke var å rekne som tillatt,
- b) har fått fangenskapslønn for etter lov nr. 2 av 8. august 1946 eller lov nr. 9 av 18. juni 1948 eller fått tilsvarende ytelse for fra stat som Norge var alliert med, eller har sittet i fiendtlig politisk fangenskap, såframt trygdas styre finner det rimelig.
- c) etter pålegg fra norsk eller alliert myndighet gjorde tjeneste i offentlig administrasjon eller i militærvesenet.

3. I tjeneste som nevnt i § 1, punkt 1, litra b, reknes hver farts-måned etter 1. juli 1951 som en og en halv pensjongsgivende farts-måned.

Det samme gjelder under fangstsesongen i tjeneste som nevnt i § 1, punkt 1, litra c, og på skip som nyttes til hvalfangst utenfor riket, når arbeidstakeren mellom sesongene ikke skal overvintre i rederens tjeneste.

I ett år, 1. oktober—30. september, reknes ikke mer enn 12 pensjongsgivende fartsmåneder.

29. juni. 4. Del av kalendermåned reknes som halv fartsmåned, men for
Nr. 28. samme kalendermåned kan det ikke reknes mer enn en farts-
måned.

§ 5, 1. punkt, 1. ledd.

Årspensjonen er seks kroner for hver fartsmåned med 20 pst. tillegg for hver fartsmåned i stilling som nevnt i gruppe 2, og 40 pst. for hver fartsmåned i stilling som nevnt i gruppe 1 i § 27, første ledd.

§ 8. For fraskilt hustrus rett til pensjon og stønad etter denne lov gjelder reglene i ekteskapslovgivningen. Pensjonen til fraskilt hustru kan likevel ikke være større enn det underhold hun hadde krav på. Pensjonen til hustru som arbeidstakeren var gift med ved dødsfallet skal ikke være mindre enn halvparten av enkepensjonen.

Når særlige grunner gjør det rimelig kan departementet gjøre unntak fra reglene i første ledd.

§ 10.

1. For enke etter arbeidstaker som er død i tidsrom som etter § 3 reknes som fartstid, eller etter dette tidsrom som følge av ulykke mens han var i tjeneste, utreknes pensjonen på grunnlag av det beløp som alderspensjonen, uten omsyn til bestemmelsen i § 4 første ledd, ville ha utgjort om arbeidstakeren hadde fortsatt i stillingen inntil pensjonsalderen.

Styret kan når særlige grunner gjør det rimelig bestemme at det samme skal gjelde ved dødsfall på grunn av sykdom som er inntruffet i slikt tidsrom.

2. Bestemmelsen i punkt 1, første ledd, gjelder også om mannen er død:
- a) på reise fra forhyringsstedet for å tiltre tjeneste,
 - b) under fri heimreise etter sjømannslovens regler eller etter tariffavtale,
 - c) mens han mottok $\frac{2}{3}$ eller mer av full stønad av syketrygden, ulykkestrygden eller av annen lovbestemt stønadsordning eller tilsvarende utenlandsk erstatning, dersom stønaden (erstatningen) ble ytt på grunn av sykdom eller skade som er inntruffet mens han var i stilling som nevnt i § 1, jfr. § 2,
 - d) mens han gikk på yrkesskole for sjømenn, eller når mannen er død innen tre måneder etter utløpet av tidsrom som nevnt ovenfor, eller er død under krigen 1940—1945 mens han var hyresøkende ved norsk registreringskontor, utenriks stasjon eller godkjent forhyringsinstitusjon i alliert land.

§ 12. For enke som ikke får fastsatt sin pensjon etter reglene i 29. juni. § 10 eller § 11, utreknes pensjonen på grunnlag av den pensjon som Nr. 28. mannen ville hatt rett til ved pensjonsalderen eller ved dødsfallet uten omsyn til mulig nedsetting etter § 21.

§ 17.

1. Pensjonen til barn etter mannlig arbeidstaker er:

a) når en av foreldrene, adoptiv- eller pleieforeldrene lever:

for 1 barn	40	pst. av enkepensjonen
» 2 »	60	—»—
» 3 »	75	—»—
» 4 »	90	—»—
» 5 eller flere barn	100	—»—

b) når begge foreldrene, adoptiv- eller pleieforeldrene er døde:

for 1 barn	100	pst. av enkepensjonen
» 2 »	140	—»—
» 3 »	160	—»—
» 4 »	180	—»—
» 5 eller flere barn	200	—»—

2. Reglene i punkt 1, litra a, gjelder tilsvarende for utrekning av pensjon til barn etter kvinnelig arbeidstaker. Er også faren død, legges reglene i punkt 1, litra b, til grunn.

3. Pensjonen beregnes særskilt for hver gruppe særkullbarn som ved arbeidstakerens død ikke oppdras sammen.

Pensjonen for hver gruppe deles likt mellom barn innen gruppen.

4. Til samme barn kan bare ytes pensjon etter en arbeidstaker. I tilfelle utbetales den største av pensjonene.

§ 27.

1. Arbeidstakerne inndeles i avgiftsgrupper slik:

gruppe 1, fører på skip av 300 reg.tonns brutto eller mer og 1. styrmann og 1. maskinist med førsteklases sertifikat på skip av 3 000 reg.tonns brutto eller mer, samt statens hvalfangstkontrollører.

gruppe 2, fører på skip under 300 reg.tonns brutto, styrmenn og maskinister som ikke kommer i gruppe 1, stueter, radiotelegrafister og andre som blir å regne som offiserer i henhold til tariffavtale samt ruteløser, hvalskyttere, fangstbestyrere, leger, porsere og vernepliktige offiserer i marinen,

gruppe 3, matroser og andre med samme eller høyere hyre men som ikke hører til gruppe 1 eller 2,

29. juni. gruppe 4, arbeidstakere som ikke hører under gruppene 1, 2, 3
 Nr. 28. eller 5,
 gruppe 5, byssegutt, messegutt, salonggutt, koksmat, dekksgutt,
 maskingutt og hjelpegutt.

Er det tvil om hvilken gruppe en arbeidstaker hører til, blir saken å avgjøre av departementet.

For gruppe 3 er avgiften 5 pst. av den gjennomsnittlige faste hyre for matroser og for gruppe 4 og 5 5 pst. av den gjennomsnittlige faste hyre for arbeidstakere i vedkommende gruppe. Den gjennomsnittlige faste hyre fastsettes av trygdens styre på grunnlag av gjeldende hovedoverenskomster. Som fast hyre regnes kontantgodtgjøring, herunder dyrtidstillegg og risikotillegg, unntatt overtidsgodtgjøring, krigsrisikotillegg og andre leilighetsvise tillegg.

For gruppene 1 og 2 settes avgiften til det beløp som svarer til avgiften for gruppe 3 tillagt henholdsvis 50 og 25 pst.

2. For arbeidstakere som ikke hører til gruppe 1 eller 2 og som har annen inntekt ombord enn hyre, er avgiften som for gruppe 3 bestemt. Styret kan i særlige tilfelle sette avgiften som for gruppe 4 eller 5 bestemt.
3. For arbeidstakere i tjeneste som nevnt i § 3, punkt 3, forhøyes avgiften etter punkt 1 med 50 pst. Er arbeidstakeren mellom sesongene fortsatt forhyret i tjeneste hos samme reder, skal avgiften i ett år, 1. oktober—30. september, samlet ikke overstige et beløp som svarer til avgift uten tillegg i 12 måneder.
4. Avgiften reknes pr. kalendermåned og avrundes til nærmeste hele krone. Varer tjenesteforholdet 15 dager eller mindre i en kalendermåned svares ingen avgift. Varer det lengre, svares full månedsavgift.

§ 29, 4. ledd.

Har skipet i en kalendermåned vært ute av fart i 16 dager eller mer, faller avgift etter foregående ledd bort. Det samme gjelder når styret finner at særlige grunner tilsier det.

§ 34.

1. Arbeidstaker som har sluttet tjeneste som nevnt i § 1, jfr. § 2, og som har mindre enn 150 farts måneder, har rett til å få tilbake avgift han har betalt til trygden, med et beløp som svarer til fire års pensjon etter reglene i § 5, punkt 1, første ledd på grunnlag av de farts måneder han har tjent opp etter 1. juli 1949 fratrukket de første 36 farts måneder. Tilbakebetalingen finner ikke sted før arbeidstakeren har nådd pensjonsalderen. Dør han tidligere, kan boet kreve beløpet utbetalt.

Rett til tilbakebetaling faller bort dersom arbeidstakeren dør 29. juni.
i tidsrom som nevnt i § 10. Nr. 28.

Har arbeidstakeren mottatt uførestønad etter § 19, går de tilståtte ytelser til fradrag ved tilbakebetalingen av pensjonsavgift.

2. Blir arbeidstaker, som har fått tilbakebetaling etter punkt 1, senere berettiget til alderspensjon, kan beløp som er tilbakebetalt trekkes fra i framtidige pensjoner.

§ 47, punkt 1 a.

1. Etternevnte personer har rett til alderspensjon etter denne lov, selv om de ikke etter lovens ikrafttreden har vært tilsatt i stilling som nevnt i § 1, jfr. § 2:

a) personer som har 200 farts måneder.

II.

1. Personer som 30. juni 1951 har stønad etter lov av 22. mars 1946 om midlertidig stønad til arbeidsuføre sjømenn og etterlatte etter sjømenn som under krigen har vært i norsk eller alliert tjeneste (stønadsloven) har rett til pensjon eller uførestønad etter lov om pensjonstrygd for sjømenn av 3. desember 1948, uten omsyn til bestemmelsene i denne lovs § 4, første ledd, § 7 og § 19, annet ledd.

2. Videre gis nødvendig lege- og sykehusbehandling for sykdom som det har vært ytt uførestønad for i den utstrekning dette ikke dekkes av offentlig syke- eller ulykkestrygd.

Uførestønad kan inndras helt eller delvis for den tid den uføre forpleies på sykehus eller kursted for trygdens eller det offentlige regning.

3. Pensjon eller uførestønad skal ikke være lavere enn den stønad som ble ytt 30. juni 1951 etter stønadsloven, med mindre dette følger av øket arbeidsførhet, mindre forsørgingsbyrde, eller av bestemmelsene i § 22 eller i § 21 for senere utskreven rente. Videre fragår underholdsbidrag som oppbæres av fraskilt hustru.

Det kan gis pensjonstillegg til personer som 30. juni 1951 hadde pensjon etter lov om alderstrygd i den utstrekning reglene i § 22 fører til at summen av pensjonene blir lavere enn før omrekningen.

III.

Fra 1. januar 1951 og inntil videre utbetales et dyrtidstillegg på 8 pst. til bruttopensjonene etter lov om pensjonstrygd for sjømenn av 3. desember 1948.

29. juni.

IV.

Nr. 28.

1. Denne lov trer i kraft 1. juli 1951. Fra samme dag oppheves lov av 22. mars 1946 om midlertidig stønad til arbeidsuføre sjømenn og etterlatte etter sjømenn som under krigen var i norsk eller alliert tjeneste.
2. Bestemmelsene under III trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni.

Lov om endringer i lov om syketrygd av 6. juni

Nr. 29. 1930.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1951 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om syketrygd av 6. juni 1930 skal lyde slik:

§ 7, punkt 9 og 13.

9. Arbeidsgiveren har senest innen 1 uke å melde enhver forandring i et pliktig medlems inntektsforhold, som han er blitt kjent med og som kan medføre at den trygdede skal flyttes til en annen inntektsklasse.

Trygdekassen kan dog til enhver tid selv innhente de for mulig overflytning fornødne opplysninger.

Forsømmes rettidig melding om endring som betinger høyere eller lavere inntektsklasse, og medlemmet sykmeldes mens det står i for lav eller for høy klasse, plikter arbeidsgiveren å betale trygdekassen inntil kr. 300 av differensen mellom sykepengen etter den inntektsklasse arbeidsinntekten betinger og den klasse medlemmet feilaktig har stått i. Har medlemmet stått i for lav klasse plikter arbeidsgiveren i alle tilfelle å etterbetale premiedifferansen fra den dag arbeidsinntekten ble endret.

13. For trygdepliktige etter § 1, f skal den stedlige arbeidsnemnd i trygdekommunen (jfr. lov om trygd mot arbeidsløshet § 12) foreta de nødvendige meldinger til trygdekassen. Trygdeplikten er knyttet til trygdekassen i samme kommune.

Rikstrygdeverket kan bestemme at meldinger skal foretas gjen- 29. juni.
nom annen arbeidsnemnd og trygden knyttes til annen trygdekasse. Nr. 29.

§ 8, punkt 1, 2 og nytt punkt 8.

1. Enhver person som ikke er trygdepliktig etter § 1 eller unn-
tatt fra trygdeplikt etter § 2 punkt 1 b—c, og 2 og 3, har rett til å
bli trygdet etter denne lov som frivillig medlem av trygdekassen på
sitt hjemsted på følgende vilkår:

a. Hans samlede årlige inntekt må ikke overstige en grense som
Kongen fastsetter.

Ved fastsettelsen av denne inntektsgrense, som kan avvike
fra den tilsvarende grense etter § 1, kan Kongen bestemme at
trygdede hvis samlede årsinntekt sammenlagt med hans ekte-
felles overstiger et nærmere fastsatt beløp, ikke skal ha premie-
tilskudd av stat og kommune.

I tilfelle av tvist om noen av de ovenfor nevnte grenser er
overskredet eller ikke, legges siste endelige skatteligning til
grunn for avgjørelsen.

b. Han må på forlangende ved attest fra en av trygdekassen dertil
anvist lege godtgjøre, at han og hans bipersoner har god helbred,
således at det ikke påføres kassen noen særlig risiko. Finnes så-
dan risiko å være til stede hos noen av bipersonene, kan ved-
kommende unntas fra trygden. Undersøkelsen må i tilfelle be-
tales av trygdekassen.

c. Han og hans bipersoner får ikke ytelser etter denne lov for syk-
dom, som inntreffer i de 6 første uker etter inntredelsen i trygde-
kassen.

d. Hvis han ved søknaden er over 60 år, må han betale tilleggspre-
mie for tiden etter det fylte 60. år. For så vidt han kan godtgjøre
å ha stått som medlem av eller være trygdet som biperson i noen
trygdekasse eller godtkjent sykekasse etter det fylte 60. år,
blir denne tid å trekke fra. Det betales dog under ingen omsten-
digheter mer enn for 1 år. Tilleggspremien blir å beregne etter
den ved opptakelsen gjeldende premietariff.

e. Hvis den som blir utelukket fra trygden etter § 8, punkt 1 b,
forsørger barn under 16 år, har han likevel adgang til frivillig
medlemskap for å trygde sine bipersoner. Han får da ikke rett
til stønad for sin egen person.

2. For person som har vært medlem av eller trygdet som biper-
son i en trygdekasse eller godtkjent kasse uavbrutt i de siste 3 må-
neder, gjelder ikke de vilkår som er fastsatt i litra b og c, såframt
søknad om fortsettelse som frivillig medlem etter denne paragraf sen-
des inn senest to uker etter at trygden eller medlemsskapet er opp-
hørt.

29. juni. 8. Person som nevnt i § 12, punkt 1, annet ledd, kan oppfylle
Nr. 29. sin trygdeplikt ved frivillig medlemskap i den inntektsklasse som hans samlede arbeidsinntekt betinger.

§ 9. Søknaden om opptagelse som frivillig medlem i henhold til § 8 skal innsendes skriftlig og ledsages av aldersattest, opplysning om inntekt m. v., etter en av Rikstrygdeverket godkjent formular. Kassen skal snarest mulig treffe avgjørelse av søknaden og deretter underrette vedkommende om avgjørelsen, samt om hvilken inntektsklasse han er henført til.

Innvilger trygdekassen søknaden, eller blir vedkommende etter påanke kjent trygdeberettiget, regnes han som medlem fra og med den dag kassen mottok søknaden. Dog skal han i så fall innbetale premien (forskuddspremie etter § 10, punkt 1 samt mulig tilleggspremie etter § 8, punkt 1, d) innen 2 uker etter at han har mottatt melding om avgjerden.

§ 10, punkt 1 og 2.

1. Premien for frivillig trygd betales forskuddsvis for minst ett kvartal om gangen. Trygdekassen kan dog, når særlige grunner foreligger, godta at premien betales forskuddsvis for kortere termin.

Opphører medlemskapet som følge av at medlemmet inntrer i trygdepliktig arbeids- eller tjenesteforhold, jfr. § 11, punkt 3, godskrives medlemmet den for meget betalte premie for den frivillige trygd.

2. Er forskuddspremie ikke betalt innen 2 uker etter varsel fra trygdekassen, anses medlemskapet opphørt ved utløpet av den termin for hvilken premie er betalt.

Hvis medlemmet dør eller melder seg ut av den frivillige trygd, blir premien å tilbakebetale for tiden etter den uke hvori dødsfallet inntraff eller utmeldingen fant sted.

§ 12, punkt 5 og 7.

5. Overflytting av pliktig medlem fra en inntektsklasse til en annen skal — så lenge vedkommende er i arbeide hos samme arbeidsgiver — skje straks trygdekassen mottar opplysninger som betinger overflytning.

Har arbeidsgiveren forsømt å sende rettidig melding om endring i arbeidsinntekt som betinger høyere inntektsklasse (jfr. § 7, punkt 9), skal dog klasseendringen foretas med tilbakevirkning fra og med den dag endringen fant sted.

7. Frivillig medlem har adgang til å velge trygd med eller uten sykepenger i den inntektsklasse som arbeidsinntekten betinger.

Frivillig medlem som nevnt i § 8, punkt 1, e, skal føres til inntektsklasse uten sykepenger.

§ 13, punkt 2 og 4.

29. juni.

Nr. 29.

2. Fysikalsk behandling forordnet av lege etter regler og takster som fastsettes av Rikstrygdeverket. Hvor forholdene tilsier det, kan Rikstrygdeverket etter søknad fastsette særskilte regler for den enkelte kasse.

4. Hvis sykdommen fører med seg arbeidsudyktighet, sykepen-
ger, som pr. dag skal utgjøre for:

2. klasse i grunnsats	kr. 2,00
3. —»—	» 3,00
4. —»—	» 4,00
5. —»—	» 5,00
6. —»—	» 6,00

med et forsørgingstillegg for forsørget ektefelle og hvert forsørget barn under 16 år.

Forsørgingstillegget utgjør for første forsørgede kr. 2 pr. dag (kr. 12 pr. uke) og for hvert av de øvrige forsørgede kr. 1 pr. dag (kr. 6 pr. uke). Medlemmet har rett til samme tillegg for forsørget varig ervervsuført barn over 16 år. I den tid begge foreldre samtidig er berettiget til sykepenge gis forsørgingstillegg (barnetillegg) bare for en av dem. Det utbetales av den kasse mannen er medlem av.

Har den syke ektefelle som er varig arbeidsufør eller er han uten ektefelle og har barn som betinger forsørgingstillegg, ytes kr. 2 pr. dag til hjelp i huset.

Sykepenge (grunnsats og tillegg) må dog tilsammen ikke overstige kr. 12 pr. dag eller utgjøre mer enn 90 pst. av den arbeidsinntekt som er lagt til grunn for klasseføringen.

Til medlem av klasse 1 betales ikke sykepenge med mindre arbeidsudyktigheten skyldes en skade eller sykdom som går inn under lovene om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. eller for sjømenn. Sykepenge regnes etter den klasse som hans arbeidsinntekt i skadeøyeblikket betinger, dog ikke lavere enn for klasse 3 bestemt.

Heller ikke betales sykepenge under opphold utenfor riket til medlem som er i stilling som nevnt under § 1 e, eller som er trygdet etter § 8, punkt 6 og 7.

§ 17, punkt 2.

2. Under opphold i sykehus og fødehjem bortfaller sykepenge og barselpenge etter § 13, 4 og 7, men hvis den syke har ektefelle, eller det sammen med ham bor personer hvis underhold medlemmet bestrider og etter loven plikter å bestride, skal det ytes familiepenger som utgjør:

29. juni. a) for første forsørgede $\frac{2}{3}$ av grunnsatsen etter § 13, 4 dog minst
 Nr. 29. kr. 2 pr. dag (kr. 12 pr. uke),
 b) for annen forsørgede kr. 2 pr. dag (kr. 12 pr. uke),
 c) for hver av de øvrige forsørgede kr. 1 pr. dag (kr. 6 pr. uke).

Istedenfor tillegg til hjelp i huset etter § 13, punkt 4 betales familiepenger etter satsene i litra b. For øvrig gjelder bestemmelsene i § 13, 4.

§ 18, punkt 5.

Sykepenger eller i tilfelle sykehusbehandling ytes inntil 52 uker i alt for en og samme sykdom.

Gjelder det tuberkuløse sykdommer, kreft eller infeksiøs kronisk leddreumatisme (polyartritt) eller poliomyelitt, ytes sykepenger og sykehusbehandling i inntil 2 år. Vedkommende departement kan bestemme at det samme skal gjelde for andre langvarige sykdommer.

Sykepenger skal falle bort fra den dag medlemmet får invaliderente etter noen av ulykkestrygdlovene for samme skade eller sykdom.

§ 32, punkt 2.

2. Unntatt fra bestemmelsen i punkt 1 er:

- a. Medlem som er i stilling som nevnt i § 1 e og medlem som er trygdet etter § 8, punkt 6 og 7 når skipet går i utenriks fart og fangstekspedisjonen eller fangststasjonen er bestemt for fangst utenfor riket.
- b. Medlem som omhandles i § 3.
- c. Medlem som arbeider i norsk grensdistrikt, men er bosatt på den annen side av grensen.
- d. Medlem som nevnt i lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. § 27, punkt 3, annet ledd.

Biperson hvis forsørger er understøttelsesberettiget etter litra a—d ytes i sykdomstilfelle som inntreffer under opphold utenfor riket understøttelse etter denne lovs regler, dog ikke med høyere beløp enn behandlingen ville ha kostet her i landet. Samme rett beholder en biperson under midlertidig opphold i utlandet for et tidsrom av inntil 3 måneder, selv om forsørgeren ikke følger med. Rikstrygdeverket kan fastsette en tariff hvorefter refusjonsbeløpene bli å beregne.

Dog ytes ingen understøttelse til biperson hvis forsørger er understøttelsesberettiget etter litra a og d, når bipersonen er bosatt i utlandet og medlemmet ikke er norsk statsborger.

§ 33, punkt 2.

2. Som grunnlag for fastsettelsen av trygdekassenes premietariffer fastsetter Kongen etter forslag fra Rikstrygdeverket en normaltariff.

Normaltariffen revideres minst hvert 5. år.

§ 83, punkt 1.

29. juni.

Nr. 29.

1. Hvis en arbeidsgiver på egen bekostning yter fri legehjelp til medlemmer av den til bedriften knyttede godkjente sykekasse i samme utstrekning som for trygdekasser bestemt, kan arbeidsgiveren for disse medlemmers vedkommende fritas for den i denne lovs § 85, 2 b bestemte andel av premien.

§ 91, punkt 5.

5. Går vedkommende ut av manntallet, opphører trygdeplikten 31. desember kl. 24 i det år manntallet omfatter.

Er den trygdede syk og arbeidsudyktig på omhandlede tidspunkt, består medlemskapet premiefritt så lenge sykepenger eller sykehusbehandling ytes for trygdens regning eller for det offentliges regning etter § 22, dog begrenset til den tid som i § 18, 5 angis for understøttelsens varighet.

§ 92, punkt 1.

1. Medlemmene føres i inntektsklasse 3 med rett til sykepenger etter § 13, 4 for alle ukedager, unntatt søndager, dog ikke for de første 14 dager, søndager innbefattet, regnet fra den dag arbeidsudyktigheten inntreffer i hvert enkelt sykdomstilfelle.

Sykepenger (grunnsats med tillegg) må ikke overstige kr. 9 pr. dag.

Bestemmelsen i § 13, 4 siste ledd gjelder tilsvarende.

§ 93, punkt 1.

1. Trygdekassens premietariff skal angi medlemmets årspremie.

I tillegg til medlemmets premie betaler kommunen 25 pst. og staten 20 pst. av medlemspremien.

Av medlemmets premie belastes inntil $\frac{2}{3}$ medisinalavgiftsfondet. Den del herav som fondet ikke overtar, dekkes av staten. Kongen bestemmer hvor stor del av medlemspremien som skal belastes medisinalavgiftsfondet.

§ 95, punkt 1.

1. Medlemmet er selv pliktig til å betale sin premieandel direkte til trygdekassen forskuddsvis hvert halvår. Premien forfaller til betaling 2. januar og 1. juli.

Er en termin ikke betalt til forfallsdag, forfaller samtidig neste termin til betaling.

Premien betales alltid for halvåret, uansett når i halvåret medlemmet blir tatt opp i manntallet.

Premieforandring kan kun finne sted pr. 1. januar og 1. juli.

Premiefrihet tilstås ikke for den tid vedkommende står i manntallet.

29. juni. § 108, punkt 4.

Nr. 29. 4. Premien skal fordeles på medlemmet, arbeidsgiveren, kommunene og staten. Kongen fastsetter størrelsen av premien og fordelingsforholdet mellom de nevnte premiepliktige. Kommunenes del skal ikke overstige $\frac{1}{4}$ av medlemmets del. Kongen gir utfyllende regler om fordelingen av kommunenes del og kan gi særregler om innkrevningen av medlemmets og kommunenes del.

II.

Denne lov trer i kraft 2. juli 1951.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. Lov om endringer i lov om barnetrygd av 24.
Nr. 30. oktober 1946.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1951 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om barnetrygd av 24. oktober 1946 skal lyde:

§ 2. Barnetrygd ytes med kr. 240 årlig for hvert barn under 16 år mer enn ett som vedkommende forsørger.

Barnetrygd ytes også for det første barn når foreldrene er skilt, når en av dem eller begge er avgått ved døden eller når de ikke har inngått ekteskap med hverandre.

Etter innstilling fra trygdenemnda kan Sosialdepartementet (trygdestyret) samtykke i at barnetrygd ytes for det første barn, dersom forsørgeren er arbeidsufør og uførheten antas å ville bli av lengre varighet, eller dersom særlige forhold ellers gjør det rimelig.

§ 14, nytt siste ledd.

Likeså kan trygdenemnda inndra de enkelte kvartalsterminer av trygden, dersom disse ikke blir hevet innen 2 måneder etter utløpet av det kvartal trygden gjelder for.

§ 23. Kongen kan treffe gjensidighetsavtale med annet land om yting av barnetrygd.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Bestemmelsene i § 2 får virkning fra 1. april 1951.

29. juni.

Nr. 30.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Lov om forlenget gyldighet av lov om omsetning av råfisk av 18. juni 1938 med endringslover. 29. juni. Nr. 31.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1951 sålydende:

I.

§ 4 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18. juni 1938 nr. 14, jfr. lov av 3. oktober 1947, lov av 25. juni 1948 og lov av 30. juni 1949, skal heretter lyde således:

§ 4. Denne lov trer i kraft straks og gjelder inntil videre, dog ikke utover 1. januar 1952.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Lov om forlenget gyldighet av og endring i 29. juni. midlertidig lov av 2. juli 1948 nr. 6, om regulering av produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer m. v. Nr. 32.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1951 sålydende:

29. juni.
Nr. 32.

I.

§§ 1, 2, 4 og 5 i midlertidig lov av 2. juli 1948 nr. 6 om regulering av produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer m. v. skal heretter lyde slik:

§ 1. I den utstrekning det anses nødvendig av hensyn til varebyttet med utlandet, kan Kongen treffe bestemmelser til regulering av produksjon, omsetning og utførsel av fisk (herunder sild og skalldyr) og produkter herav.

Kongen kan bestemme at forhandlinger og avslutning av salg til utlandet av de varer som er nevnt i første ledd, bare kan finne sted gjennom utvalg oppnevnt av vedkommende regjeringsdepartement. Utvalgene skal være rådgivende organ for departementet, og skal utføre de oppdrag som måtte bli gitt. Utvalgene plikter å gi de opplysninger som departementet finner nødvendig. Departementet utferdiger nærmere instruks for hvert utvalg.

Kongen kan gjøre utførslen av de i første ledd nevnte varer betinget av at vedkommende eksportør er godkjent av departementet som eksportør eller er medlem av en sammenslutning hvis vedtekter er godkjent av departementet. Vedtekter for en sammenslutning kan ikke godkjennes med mindre de inneholder bestemmelse om at nektet medlemskap i sammenslutningen kan innankes for departementet. Hvor det vil virke særlig urimelig å nekte medlemskap i sammenslutningen, kan departementet ta anken til følge, selv om vedkommende firma ikke fyller alle de betingelser som er fastsatt i vedtektene.

§ 2. Når det gjøres vedtak etter § 1, kan Kongen gi vedkommende regjeringsdepartement fullmakt til å treffe nærmere bestemmelser om gjennomføringen av reguleringen og om leveringsplikt og kvotdeling av de i § 1 nevnte varer. Departementet kan gis fullmakt til i særlige tilfelle å dispensere fra vedtak som er gjort etter § 1.

§ 4. Den som overtrer eller medvirker til eller gjør forsøk på overtredelse av bestemmelser gitt med hjemmel i denne lov, straffes med bøter. Er overtredelsen gjort i næringsvirksomhet som gjerningsmannen driver for egen regning eller for andre, kan han også fradømmes retten til å drive slik virksomhet i så langt tid og i den utstrekning som dommen fastsetter, men ikke lenger enn i fem år. Den som i dom har mistet retten til å drive slik virksomhet, kan ikke være disponent eller direktør eller ha annen lederstilling hos næringsdrivende — enkeltfirma, selskap, stiftelse eller sammenslutning — i virksomhet som dommen gjelder. Heller ikke kan han være styremedlem eller ha annet tillitsverv i selskap, stiftelse eller sammenslutning som nevnt.

Er overtredelsen gjort på vegne av selskap, stiftelse eller sam-

men slutning, kan likeledes de som gjerningsmannen er representant for, dømmes til bot og fradømmes retten til å drive næringsvirksomhet. 29. juni. Nr. 32.

Varer som er nevnt i § 1 og som det er rådet eller søkt rådet over i strid med forskrifter gitt i medhold av denne lov, kan inndras ved dom uten omsyn til hvem eieren er og uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. Kan de ikke inndras, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige, eller hos den han har handlet på vegne av, uten at straffesak behøver å være reist eller kunne reises mot noen.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1. juli 1953.

Samtidig oppheves provisorisk anordning av 19. desember 1947 om regulering av produksjon og utførsel av fisk og fiskevarer m. v.

Bestemmelser som er gitt med hjemmel i nevnte anordning, gjelder fremdeles inntil de blir opphevet eller avløst ved bestemmelser truffet i medhold av denne lov.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Lov om forlengelse av midlertidig lov av 11. 29. juni. juli 1947 om avgift til staten for tillatelser til Nr. 33. omsetning eller bruk av tømmer og trelast.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1951 sålydende:

Midlertidig lov av 11. juli 1947 om avgift til staten for tillatelser til omsetning eller bruk av tømmer og trelast blir forlenget til 1. juli 1952.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. **Midlertidig lov om tillegg til lover av 13. desember 1946 om 1) Krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner og 2) Krigspensjonering for militærpersoner.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1951 sålydende:

I.

Personell ved Det norske feltsykehus i Korea som blir påført skade ved sykdom eller ulykker i tjenesten, har rett til ytelser etter lov om Krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner av 13. desember 1946.

Det samme gjelder etterlatte etter personell som nevnt i første ledd som er død som følge av slik skade eller sykdom.

Bestemmelsene i første og annet ledd får virkning fra 15. april 1951.

II.

Invalid-, enke- og barnpensjoner etter lov om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner og lov om krigspensjonering for militærpersoner, begge av 13. desember 1946, gis fra 1. januar 1951 et midlertidig dyrtidstillegg på 14 pst.

Pensjonsbeløp med dyrtidstillegg avrundes opp til nærmeste hele krone.

Dyrtidstillegg gis ikke til invalidpensjoner dersom invaliditetsgraden er under 30 pst.

Utgiftene til dyrtidstillegg til pensjoner etter lov om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner dekkes av Krigspensjoneringsfondet, jfr. lovens § 27.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Kongelig kunngjøring om avgift til statskassen på 29. juni.
brennevin (sprit) og reseptblanketter for bud-
sjett-terminen 1. juli 1951—30. juni 1952.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 28. mai 1951 gjort dette vedtaket:

For budsjett-terminen 1. juli 1951—30. juni 1952 skal av brenne-
vin med mer enn 60 volumprosent alkoholstyrke (sprit) som A/S Vin-
monopolet selger til apotek og medisindispenserende leger og vete-
rinærer, og for reseptblanketter som utleveres leger og veterinærer,
svares følgende avgifter til statskassen:

På brennevin kr. 0,20 pr. liter

På reseptblanketter » 0,20 pr. blankett.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Kongelig kunngjøring om avgift til statskassen av 29. juni.
apotekenes omsetning i budsjettåret 1. juli 1951
—30. juni 1952.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 27. juni 1951 gjort dette vedtaket:

I.

For tiden 1. juli 1951 til 30. juni 1952 skal apotekere svare av-
gift til statskassen av omsetningen ved apotekene etter samme regler
som for budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951, jfr. Stortingets
vedtak av 3. juni 1950.

II.

Sosialdepartementet gis fullmakt til å sette i verk de tiltak som
anses påkrevd for å forberede overgangen til ny avgiftsordning fra
1. januar 1952.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. **Kongelig kunngjøring** om avgift på elektrisk energi for budsjett-terminen 1951—52.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 27. juni 1951 gjort dette vedtak i henhold til mel-lombels lov om avgift på elektrisk energi:

Alle vasskraftverk på over 100 kW skal betale en avgift på 0,1 øre for hver kWh som er produsert i regnskapsåret 1. juli 1951—30. juni 1952.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. **Kongelig kunngjøring** om krisetilleggsavgift til statskassen på øl fra 1. juli 1951.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 19. juni 1951 gjort dette vedtaket:

Fra 1. juli 1951 skal det betales krisetilleggsavgift til statskassen med 28, 52 og 92 øre pr. liter øl henholdsvis for klasse I, II og III.

Avgiften pliktes erlagt av innenlands tilvirker eller ved innførsel fra utlandet.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Kongelig kunngjøring om avgift til statskassen på 29. juni. skipstonnasje fra 1. juli 1951.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 19. juni 1951 gjort dette vedtaket:

Fra 1. juli 1951 skal det i samsvar med midlertidig lov av 28. juni 1948 om avgift på skipstonnasje og skipsfrakter erlegges avgift til statskassen av avgiftspliktig tonnasje med kr. 0,35 pr. tonn pr. måned.

Avgiften kan av Kongen helt eller delvis midlertidig nedsettes eller oppheves.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Kongelig kunngjøring om tollavgifter fra 1. juli 29. juni. 1951.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 23. juni 1951 gjort dette vedtaket:

I.

De bestemmelser om tollavgifter som gjelder den 30. juni 1951, skal fremdeles være gjeldende fra 1. juli 1951 med følgende forandringer:

B. Tariff for innførselstollen og for tara.

Briller og lorgnetter, med eller uten innfattede glass o. l., uinnfattede optiske brilleglass og kontaktglass, også av kunstige formstoffer:

- briller og lorgnetter i gull, platina og sølv, som materialet i arbeid.
- briller og lorgnetter i annet materiale, med eller uten Futteraler og med nærmeste innpakning, 1 kg kr. 5,00.
- uinnfattede optiske brilleglass og kontaktglass, frie.

29. juni.

Børstebinderarbeider og koster:

1. av siv, ris eller andre plantetrevler:
 - a. med innfatning av upolert, ufernisert eller ulakkert tre, papp eller jern, herunder alle slags børster til kjeler og maskiner, 1 kg kr. 0,30.
4. av svinebust eller annet hår samt av metalltråd:
 - b. med innfatning av upolert, ufernisert eller ulakkert tre, papp eller jern, 1 kg kr. 1,00.

Glass og glassvarer:

8. optiske glass, ikke særskilt nevnt, glassgaller, emalje i masse, glassmelte, glasskår og glasspulver, samt linser til fyr og fyrlykter, med eller uten innfatning, frie.

II.

Ved fortolling av reisegods skal det av de nedenfor nevnte varer betales toll og avgifter i et samlet beløp etter disse satser:

Barberhøvler, elektriske pr. stk. kr. 16,00

Brennevin og vin:

Aquavit	»	liter	»	33,00
Aquavit	»	1/1 fl.	»	24,00
Cognac	»	liter	»	53,00
Cognac	»	1/1 fl.	»	40,00
Likør	»	liter	»	53,00
Likør	»	1/1 fl.	»	40,00
Whisky	»	liter	»	53,00
Whisky	»	1/1 fl.	»	40,00
Andre slags brennevin (gin, genever m. m.)	»	liter	»	36,00
Andre slags brennevin (gin, genever m. m.)	»	1/1 fl.	»	28,00
Champagne	»	1/1 fl.	»	8,00
Sterkvin (hetvin)	»	liter	»	14,00
Sterkvin (hetvin)	»	1/1 fl.	»	11,00
Svakvin (hvit- og rødvin)	»	liter	»	6,00
Svakvin (hvit- og rødvin)	»	1/1 fl.	»	5,00

Klær:

Dameklær:

Bomullsfrakker (støvkapper) med bomullsfor eller				
uten for	pr. stk.	kr.	10,00	
Bomulls- og celullskjoler, uten pynt	»	»	»	7,00

Bomulls- og celullskjoler, med pynt	pr. stk. kr.	8,00	29. juni.
Cordfløyelbenklær	» » »	7,00	

Drakter av ull:

Jakke uten silkefor	» » »	18,00	
Jakke med silkefor	» » »	25,00	
Skjørt	» » »	9,00	

Kunstsilkekjoler (vevde og trikoterte):

uten pynt	» » »	40,00	
med pynt	» » »	50,00	
Regntøy av kunststoff uten vevnad	» » »	16,00	
Regntøy av silke med belegg av gummi- eller kunststoffkomposisjon	» » »	7,00	
Regntøy av andre vevnader med belegg av gummi- eller kunststoffkomposisjon	» » »	5,00	
Silkestrømper	par »	2,00	
Ullkjoler, uten pynt	» stk. »	18,00	
Ullkjoler, med pynt	» » »	21,00	
Ullkåper, uten silkefor	» » »	29,00	
Ullkåper, med silkefor	» » »	51,00	
Ullstrømper	par »	1,00	
Underkjoler av silke, uten pynt	» stk. »	4,00	
Underkjoler av silke, med pynt	» » »	6,00	
Underbenklær av silke, uten pynt	» » »	1,50	
Underbenklær av silke, med pynt	» » »	2,00	

Herreklær:

Bomullsfrakker (støvkapper) med bomullsfor eller uten for	» » »	10,00	
Cordfløyelbenklær	» » »	8,00	

Dresser:

Jakke, uten silkefor	» » »	21,00	
Jakke, med silkefor	» » »	31,00	
Vest, med silkefor	» » »	9,00	
Benklær	» » »	12,00	
Regntøy av kunststoff, uten vevnad	» » »	16,00	
Regntøy av silke med belegg av gummi- eller kunststoffkomposisjon	» » »	7,00	
Regntøy av andre vevnader med belegg av gummi- eller kunststoffkomposisjon	» » »	5,00	
Skjorter, unntatt silkeskjorter	» » »	3,50	

29. juni. Sokker av silke	pr. par kr.	2,00
Sokker av ull	» » »	1,00
Underbenklær av silke	» stk. »	2,00
Underbenklær av bomull	» » »	1,00
Undertrøyer av silke	» » »	2,00
Undertrøyer av bomull	» » »	1,00
Vinterfrakker, uten silkefor	» » »	46,00
Vinterfrakker, med silkefor	» » »	70,00
Vårkapper av ull, uten silkefor	» » »	31,00
Vårkapper av ull, med silkefor	» » »	51,00

Anmerking: For klær til barn under 12 år reduseres satsene med 50 pst.

Leketøy » kg » 11,00

Maskiner:

Skrivemaskiner av verdien 21 pst.
«Mix-Masters» » 30 »

Matvarer:

Frukt 1 a: Appelsiner, sitroner, grapefrukt, lemoner og pomeranser	pr. kg kr.	0,20
Frukt 1 b: Vindruer	» » »	0,40
Frukt 1 c: Bananer og plantaner	» » »	0,50
Frukt 2 a: Katrineplommer og svisker	» » »	0,60
Frukt 2 d: Rosiner	» » »	0,40
Frukt 2 m: Tørkede aprikoser og epler	» » »	1,00
Frukt 5: Hermetisk frukt	» » »	1,00
Kaffe, rå	» » »	1,30
Kaffe, brent	» » »	1,80
Ost	» » »	1,70
Pølser	» » »	2,50
Ris	» » »	0,30
Sukker	» » »	0,30
Syltetøy (marmelade)	» » »	1,80

Paraplyer:

Med overtrekk av silke, for damer	» stk. »	12,50
Med overtrekk av bomull, for damer	» » »	3,50
Med overtrekk av silke, for herrer	» » »	14,00
Med overtrekk av bomull, for herrer	» » »	4,50

Sjokolade- og sukkervarer:

Drops og sukkertøy	» kg »	8,50
Kakaopulver, usukret	» » »	2,30

Konfekt	pr. kg. kr.	11,50	29. juni.
Kokesjokolade	» » »	3,50	
Spisesjokolade	» » »	10,50	

Skotøy:

Damesko av silketøy (helt eller delvis), av tøy innvirket med metalltråd, av lakkert, sjagrinert, bronsert, alunert, hvitgarvet (glacé) og semsket skinn, av sjevrå-, reptil-, fiske- og øgle-skinn eller etterligninger av disse	pr. par kr.	21,00	
Damesko, andre av skinn eller lær	» » »	11,00	
Herresko av lakkert, alunert, hvitgarvet, semsket og sjevråskinn eller etterligninger av disse ..	» » »	28,00	
Herresko, andre av skinn eller lær	» » »	15,00	
Anmerkning: For skotøy til barn under 12 år reduseres satsene med 50 pst.			

Tobakksvarer:

Røyketobakk	pr. 100 gr.	»	5,00
Sigarer: Alminnelige (inntil 3 gram pr. stk.) ..	» 100 stk.	»	46,00
Alminnelige (over 3 gram pr. stk.)	» 100 »	»	98,00
Cuba og Havanna	» 100 »	»	156,00
Sigaretter	» 100 »	»	13,00
Snus	» 50 gr.	»	0,80

Tøyer (stoffer — metervarer):

Bomulls- og cellulsstoffer, trykte, flerfargede og ensfargede	pr. meter	»	0,45
Bomulls- og cellulsstoffer, bleikte og ubleikte ..	» »	»	0,30
Gardinstoffer, som hører under tolltariffens poster «Bomull 14 a. og 14 b.» og under «Cellull 13 a. og 13 b.»	» » »	»	2,00
Kunstsilkestoffer	» » »	»	3,00
Ull-, dress- og kjolestoffer	» » »	»	4,00

Vesker etc.

Damevesker, dokumentmapper, toalettetuier og reisekufferter av lær eller skinn	60 pst. av verdien		
Damevesker av plastikk	80	—»—	
Damevesker av voksduk	50	—»—	

Med reisegods forstås i denne forbindelse håndbagasje, innskrevet uledsaget reisegods samt varer som bringes med av skipsbesetninger, flybesetninger o. l. Satsene kommer bare til anvendelse når

29. juni. varene innføres til personlig bruk for vedkommende selv eller dennes familie.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. **Kongeleg kunngjering** om omsetningsavgift til statskassa på visse varer frå 1. juli 1951.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 23. juni 1951 gjort dette vedtaket:

§ 1. Frå 1. juli 1951 skal det betalast omsetningsavgift til statskassa av fylgjande varer etter desse proSENTSATSANE:

1. Platina-, gull- og sylvvarer 50 pst.
2. Smykkevarer (av anna materiale enn edle metall) 50 »
3. Hanskar og fingervottar av skinn (både sydde og berre tilskorne) eller silke (også kunstsilke) 10 »
4. Skotøy av silketøy, eller tøy som det er silke i, av tøy innverka med metalltråd, av lakkert, sjagrinerert, bronsert, alunert, kvitgarva (glacé) og semska skinn, av sjevrå-, reptil-, fisk- og øgleskinn eller etterlikningar av desse .. 15 »
5. Silkevarer, også kunstsilkevarer, med unnatak av spinnestoff og garn 6 »
6. a) Sminke, lippestift, augnebrynskosmetikk og pudder .. 60 »
b) Andre kosmetiske toalettmiddel som ikkje er nemnde under a), parfymert talkum strøpudder, parfym, luktande vatn og andre vatn til toalettbruk med unnatak av munnvatn, tannpulver, tannpasta og tannkrem 30 »
7. Glassvarer, andre, slipte, etsa etc. (tolltariffposten «Glassvarer 11 a») 5 »
8. a) Varer som for det meste er tilverka av eller overtrekte med ler eller skinn og høyrer under 1) tolltariffposten «Etuier etc. 2» med innlegg, 2) tolltariffposten «Reisekofferter etc. a» 30 »
b) Varer som svarer til varer under dei to tariffpostane som er nemnde framanføre, men som for det meste er

29. juni.

tilverka av eller overtrekte med kunstig stoff som kan formast (plastics) og som høyrer under siste nummeret i tolltariffen 30 pst.

c) Varer som for det meste er tilverka av eller overtrekte med voksdruk eller stoff som liknar voksdruk og høyrer under tolltariffpostane «Etuier etc. 3» med innlegg eller «Reisekofferter etc. b» 30 »

9. Fotografiske handkamera, filmopptakapparat medrekna 10 »

§ 2. Engrosprisen på vedkomande varer ved sal til detaljhandlar skal vera grunnlaget for utrekninga av avgifta i samsvar med nærare reglar som Finans- og tolldepartementet gjev.

§ 3. For varer av det slaget som er nemnde i § 1 under 5, og som er tilverka av vove stoff eller trikotstoff (metervare), blir avgifta berre rekna av verdet av stoffet.

§ 4. Av varer nemnde under § 1, post 8, tilverka av eller overtrekte med kunstig stoff som kan formast (plastics), kan Finans- og tolldepartementet fastsetja at det skal svarast avgift sjølv om materialet er påkleba, overtrekt eller på annan måte forsynt med duk, tøy eller andre stoff som fører med seg at vara høyrer under ein annan enn siste posten i tolltariffen.

§ 5. Finans- og tolldepartementet kan taka fri for avgift dei varene som er nemnde under § 1, post 4, når serlege grunner talar for det.

Dette stortingsvedtaket vert med dette sett i kraft.

Gjeve på Oslo slott 29. juni 1951.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Kongelig kunngjøring om formues og inntektsskatt 29. juni.
til statskassen for budsjett-terminen 1. juli
1951—30. juni 1952.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 28. juni 1951 gjort dette vedtaket:

A.

§ 1. For budsjett-terminen fra 1. juli 1951—30. juni 1952 er legges skatt til staten etter følgende regler:

29. juni. I. Av innenlandske aksjeselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13. juli 1921 § 8):

- a) Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
- b) Inntektsskatt med 20 pst. av selskapets hele inntekt, i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13. juli 1921 § 7, 1ste ledd.
- c) Fondsskatt med 10 pst. av den del av selskapets inntekt som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne) som utbytte, i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13. juli 1921 § 7, 2net ledd.

II. Av forbruks- og innkjøpsforeninger (landsskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

- a) Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13. juli 1921 § 2:

Av formuens første kr.	10 000	kr. 0,30	av hvert tusen kr.
—»— neste »	40 000	» 0,50	—»—
—»— » »	50 000	» 1,00	—»—
—»— » »	50 000	» 1,50	—»—
—»— » »	50 000	» 2,00	—»—
—»— » »	100 000	» 2,50	—»—
—»— » »	200 000	» 3,00	—»—
—»— » »	500 000	» 3,50	—»—
—»— » »	1 000 000	» 4,00	—»—
—»— » »	2 000 000	» 5,00	—»—
—»— overskytende beløp		» 6,00	—»—

- b) Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13. juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

Av de første kr.	4 000	6,2 pst.
Av de neste »	4 000	9,3 »
—»— »	4 000	12,3 »
—»— »	6 000	15,4 »
—»— »	7 000	18,4 »
—»— »	10 000	21,4 »
—»— »	15 000	24,5 »
—»— »	20 000	27,5 »
—»— »	20 000	30,6 »
—»— »	20 000	33,6 »
—»— »	30 000	36,6 »
—»— »	30 000	39,7 »
—»— »	30 000	42,7 »
—»— »	50 000	45,8 »
Av det overskytende beløp		48,8 »

III. Av sparebanker og gjensidige skadeforsikringsselskaper: 29. juni.

- a) Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13. juli 1921 § 2, med kr. 2 av hvert kr. 1 000.
- b) Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13. juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

Av de første kr.	5 000		5	pst.
Av de neste	» 10 000		10	»
—»—	» 10 000		15	»
—»—	» 25 000		20	»
—»—	» 50 000		25	»

Av det overskytende beløp 30 »

IV. Av boligselskaper som går inn under § 8, annet ledds annet punktum, i lov av 13. juli 1921 (tilleggslov av 24. februar 1939):

- a) Formuesskatt med kr. 2 av hvert kr. 1 000.
- b) Inntektsskatt med 13 pst. av inntektens antatte beløp.

V. Av kommuner:

- a) Formuesskatt med kr. 2 av hvert kr. 1 000.
- b) Inntektsskatt med 10 pst. av inntektens antatte beløp.

VI. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

- a) Formuesskatt med kr. 2 av hvert kr. 1 000.
- b) Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp, dog således, at det bare svares 15 pst. skatt av den del av inntekten som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien; jfr. lov om forsikringsselskaper av 29. juli 1911 nr. 1 § 79.

VII. Av i utlandet hjemmehørende aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper unntatt forsikringsselskaper:

- a) Formuesskatt med kr. 7 av hvert kr. 1 000.
- b) Inntektsskatt med 30 pst. av inntektens antatte beløp.

VIII. Av i utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap (med unntak av utenrikske tjenestemenn som er norske statsborgere, for så vidt de i henhold til lov av 13. juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14. juli 1922, liknes særskilt):

Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp eller i tilfelle med den sats som følger av skatteavtale med fremmed stat.

IX. Av andre skattepliktige:

- a) Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13. juli 1921, § 2:

29. juni.	Av formuens første kr.	10 000	kr. 0,30	av hvert tusen
	—»— neste »	40 000	» 0,50	—»—
	—»— » »	50 000	» 1,00	—»—
	—»— » »	25 000	» 1,50	—»—
	—»— » »	25 000	» 2,50	—»—
	—»— » »	50 000	» 3,00	—»—
	—»— » »	100 000	» 3,50	—»—
	—»— » »	1 700 000	» 4,00	—»—
	—»— » »	2 000 000	» 5,00	—»—
	—»— overskytende beløp »	6,00		—»—

b) Inntektsskatt:

1. Av inntektens skattbare beløp bestemt etter reglene i § 7 erlegges for kl. 0, 1 og 2:

Av de første kr.	5 000		3 pst.
Av de neste »	3 000		5 »
—»— »	2 000		7 »
—»— »	1 000		9 »
—»— »	1 000		12 »
—»— »	1 000		15 »
—»— »	1 000		18 »
—»— »	12 000		22 »
—»— »	12 000		25 »
—»— »	12 000		28 »
—»— »	15 000		31 »
—»— »	20 000		34 »
—»— »	30 000		37 »
—»— »	30 000		40 »
—»— »	30 000		43 »
—»— »	50 000		46 »
—»— »	50 000		49 »
Av det overskytende beløp			52 »

2. Av inntektens skattbare beløp bestemt etter reglene i § 7 erlegges for klassene 3 og høyere:

Av de første kr.	8 000		3 pst.
Av de neste »	1 000		5 »
—»— »	1 000		7 »
—»— »	1 000		9 »
—»— »	1 000		12 »
—»— »	1 000		15 »
—»— »	1 000		18 »
—»— »	12 000		22 »

Av de neste	kr. 12 000	25 pst. 29. juni.
—»—	» 12 000	28 »
—»—	» 15 000	31 »
—»—	» 20 000	34 »
—»—	» 30 000	37 »
—»—	» 30 000	40 »
—»—	» 30 000	43 »
—»—	» 50 000	46 »
—»—	» 50 000	49 »
Av det overskytende beløp		52 »

§ 2. Enhver som etter de alminnelige skattelover for landet og for byene av 18. august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de unntak som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sånn skatt til staten; herredskommuner imidlertid med det unntak som følger av landskattelovens § 27, bokstav c, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuermasser etter landskatteloven § 27, byskatteloven § 22, ilignes formuesskatt til kommunen, blir de også å iligne formuesskatt til staten.

Likeledes er den som ikke har bopel i riket, men nyter lønn av den norske stat, skattepliktig av den inntekt han således oppebærer. Utenriktstjenestemenn og tjenestemenn tilknyttet Atlanterhavspaktens organisasjon med fast tjenestested i utlandet erlegger dog skatt av lønnen bare i den utstrekning som Kongen med Stortingets samtykke bestemmer.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl ilignes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skatteskrivingen gjelder følgende bestemmelser:

- a) Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende etter bestemmelsene i landskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19 blir å iligne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statsskatteskrivingen formue og inntekt som skattlegges etter bestemmelsene i landskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landskattelovens § 23, byskattelovens § 18, begges annet ledd, omhandlede skattepliktige skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl, skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.
- b) Har noen som av den norske stat oppebærer lønn hvorav han er skattepliktig, tatt opphold i utlandet, skattskrives han i Oslo

29. juni. skattedistrikt. Ved ligningen i dette distrikt av norske utenriks-tjenestemenn og norske tjenestemenn ved Atlanterhavspaktens organisasjon med fast tjenestested i utlandet medtas også formue i og inntekt av aksjer, hvorfor vedkommende lignes særskilt.

- c) Oppstår det tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement eller den dette gir fullmakt.
- d) Når noen er ilignet statsskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivingen etter foranstående regler rettelig skulle skje, kan han ikke forlange seg fritatt for skattens erleggelse, med mindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er ilignet statsskatt i det rette distrikt. Derimot kan han kreve skatten omregnet, hvis den godtgjøres å være framkommet ved feilaktige ligningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner. Omregningen foretas av vedkommende regjeringsdepartement eller den dette gir fullmakt.

§ 4. Formuer under kr. 5 000 er skattefri. Formuer på kr. 5 000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skattepliktige som etter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir bare å skattlegge for så vidt skattyterens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 5. Inntekter under kr. 2 000 er skattefri. Skattepliktige som etter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å iligne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1 000.

Skattepliktige som i 1950 har vært trukket for sjømannsskatt, jfr. lov av 21. mars 1947 og kongelig kunngjøring av 13. juni 1947, er fritatt for å svare inntektsskatt etter reglene i dette vedtak når inntekten i land ikke utgjør minst kr. 100 og den samlede inntekt, herunder inntekten ombord, ikke utgjør minst kr. 2 000.

I utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 VIII) ilignes skatt, når inntekten — ansatt under ett for samtlige aksjonærer eller i tilfelle ved særskilt ligning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Skatten på formue og skatten på inntekt blir hver for seg å avrunde, slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 IX omhandlede skattepliktige følges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18.

august 1911, for landet § 75, for byene § 68. Av inntekten er skatte- 29. juni.
fritt i 1ste klasse kr. 1 100, i 2den klasse kr. 2 000, i 3dje klasse
kr. 3 200, i 4de klasse kr. 4 500, i 5te klasse kr. 5 900, i 6te klasse
kr. 7 400, i 7de klasse kr. 9 000 og i 8de klasse kr. 10 700.

Forsørger noen et større antall personer enn det som kreves
for å bringe ham opp i 8de klasse, skal det skattefrie fradrag for-
høyes med kr. 1 800 for den første overskytende person, kr. 1 900
for den annen, kr. 2 000 for den tredje osv.

Når den skattbare inntekt ville overstige kr. 3 900 i kl. 1,
kr. 11 000 i kl. 2 og kr. 12 000 i kl. 3 og høyere klasser, har den
skattepliktige ikke krav på skattefritt fradrag i inntekten etter
reglene i første og annet ledd. Det skal i stedet gis fradrag i det
skattebeløp som etter avsnitt A og B i dette vedtak faller på den
antatte inntekt. Fradraget skal i 1. klasse være kr. 43, i 2. klasse
kr. 351, i 3. klasse kr. 713, i 4. klasse kr. 1 012, i 5. klasse kr. 1 307,
i 6. klasse kr. 1 670, i 7. klasse kr. 2 057 og i 8. klasse kr. 2 468.
I tilfelle som faller inn under annet ledd skal fradraget svare til
den skattelette som fradraget i inntekten etter annet ledd medfører
når den skattbare inntekt er kr. 12 000.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger
(landskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c, og lov
av 13. juli 1921 § 5) samt personer som av den norske stat oppebærer
lønn, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fra-
drag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som
følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne
til en av klassene 1—8 etter det antall personer som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utligne etter de gjeldende skattelover,
derunder lov av 13. juli 1921 om beskatning til staten av aksjeselskaper
og aksjonærer.

B.

Til de skattebeløp som framkommer etter forskriftene i avsnitt
A § 1, oppkreves tillegg etter følgende regler:

§ 1.

1. For skattepliktige som går inn under vedtakets avsnitt A § 1 I,
utgjør tillegget 50 pst. av skatten av inntekt (selskapsskatten,
ikke fondsskatten).
2. For skattepliktige som går inn under vedtakets avsnitt A § 1
II—VI, utgjør tillegget 20 pst. av statsskatten av inntekt. Skatte-
pliktige som går inn under VII og VIII er fritatt for å erlegge til-
leggsskatt.

29. juni. 3. For andre skattepliktige (vedtakets avsnitt A § 1 IX) utgjør tillegget:

- a) I klasse 0 og 1: 30 pst. av skatten på de første kr. 5 000 av den skattbare inntekt og 40 pst. av skatten på den overskytende del av inntekten.
- b) Klasse 2: 25 pst. av skatten på de første kr. 5 000 av den skattbare inntekt og 30 pst. av skatten på den overskytende del av inntekten.
- c) Klasse 3: 20 pst. av statsskatt på inntekt.
- d) Klasse 4: 15 pst. av statsskatt på inntekt.
- e) Klasse 5 og høyere skatteklasser: 10 pst. av statsskatt på inntekt.

Når inntekten overstiger kr. 80 000, blir tillegget for den del av skattebeløpet etter grunntabellen som faller på den overskytende inntekt, i klasse 3 og høyere klasse å regne etter 30 pst.

§ 2. Regelen om avrunding av skatten på inntekt (avsnitt A § 6) gjelder for utregningen av den samlede skatt på inntekt, tillegget iberegnet.

C.

Skattepliktige som går inn under A § 1, IX i dette vedtak, skal for budsjett-terminen 1. juli 1951 til 30. juni 1952 svare en særskatt, beregnet etter følgende regler:

1. Skattepliktige med formue under kr. 20 000 skal som særskatt erlegge et beløp som svarer til formuesskatten etter A § 1, IX a). Det samme gjelder for skattepliktige med formue på kr. 20 000 eller mer, men under kr. 80 000, når den skattepliktiges inntekt, derunder inntekt ombord, jfr. lov av 21. mars 1947 om skattlegging av sjøfolk, ikke er stor nok til at han etter bestemmelsene i §§ 5 og 7 skal betale skatt av den.
2. Andre skattepliktige skal erlegge en særskatt, svarende til det firedobbelte av formuesskatten etter A § 1, IX (a). Av den del av formuen som overstiger kr. 1 000 000 skal dog særskatt erlegges med kr. 15 av hvert tusen kroner.

D.

Skattepliktige som går inn under A § 1 IX, i dette vedtak og hvis statsskatt etter avsnitt A til C utgjør minst kr. 200, skal for budsjett-terminen 1. juli 1951—30. juni 1952 svare en verneskatt, beregnet etter følgende regler:

1. Statsskatten på formue, heri medregnet særskatt etter avsnitt C, gis et tillegg på 10 pst. Den samlede skatt blir å avrunde som nevnt i avsnitt A § 6.
2. Statsskatten på inntekt gis et tillegg på 10 pst. Den samlede skatt blir å avrunde som nevnt i avsnitt A § 6.

29. juni.

E.

Når den skattepliktige i forbindelse med oppgjøret mellom staten og de norske skipsrederier eller hvalfangstselskaper har fått etterbetalt utbytte for årene 1940 til og med 1945 av aksjer (parter) i aksjeselskap eller dermed likestilt selskap (jfr. lov av 13. juli 1921 § 8) blir det etterbetalte utbytte ikke å medta ved den ordinære inntektsansettelse. Skatten av det etterbetalte utbytte blir i stedet å beregne særskilt etter følgende regler:

Det etterbetalte utbytte føres i tillegg til den skattepliktiges øvrige inntekt, herunder ikke medregnet annet utbytte fra selskap som har foretatt etterbetaling. I skatten av den inntekt som derved framkommer, gjøres det fradrag for den skatt som ville ha falt på den øvrige inntekt etter fradrag av det etterbetalte utbytte. Restbeløpet utgjør den særskilte skatt på det etterbetalte utbytte. Har den skattepliktige fått etterbetalt utbytte for flere år, skal det foretas særskilt beregning for hvert av disse år.

Særskilt beregning av skatt på etterbetalt utbytte blir bare å foreta når utbyttet for vedkommende år utgjør minst 3 000 kroner.

Bestemmelsene i dette avsnitt får bare anvendelse på skattepliktige som går inn under vedtakets avsnitt A § 1 II, III og IX.

F.

Hvis inntekten for noen del skriver seg fra utbytte i svensk selskap og det ved utdelingen av utbyttet er tilbakeholdt skatt til Sverige, blir inntektsskatt som er beregnet etter reglene foran, å redusere med 5 pst. av utbyttets bruttobeløp.

G.

Dersom den samlede skatt til stat og kommune av inntekt og formue, herunder innskuddsskatt, alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift, etter endelig ligning for noen skattepliktig på noe trinn av den antatte inntekt (den skattbare inntekt for skattepliktige som har krav på skattefritt fradrag i inntekten) ved statsskatteligningen overstiger 95 pst. av inntekten, blir etter søknad den ilignede statskatt av inntekt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning den overstiger nevnte grense. Ved beregningen blir inntektsskatt til kommunen, innskuddsskatt, alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift samt formuesskatt, derunder særskatt etter avsnitt C og verneskatt etter avsnitt D, nr. 1, i dette vedtak, å fordele forholdsmessig på hele den antatte inntekt (den skattbare inntekt for skattepliktige som har krav på skattefritt fradrag i inntekten).

Tilleggsskatt til staten av formue (ekstraordinær formuesskatt) samt tillegg som blir pålagt i henhold til landskattelovens §§ 121,

29. juni. 122 og 106, byskattelovens §§ 113, 114 og 98, skal ikke regnes med i den samlede skatt ved anvendelsen av reglene i første ledd.

Søknad som her nevnt inngis til og avgjøres av direktøren for skattevesenet. Slik søknad må være innsendt innen 30. juni 1953. Skjer det forhøyelse av noen av de opprinnelige ilgnede skatter, utløper fristen dog ikke i noe tilfelle før 6 måneder fra kunngjøringen om utleggingen av den ligning hvorved forhøyelsen er foretatt, eller fra avsendelsen av melding til den skattepliktige om forhøyelsen.

Denne bestemmelse gjelder bare for skattepliktige som går inn under vedtakets avsnitt A § 1 IX. Sparebanker kan etter samme regler kreve statsskatten av inntekt nedsatt eller frafalt når den samlede skatt på noe trinn av den antatte inntekt overstiger 70 pst. av inntekten.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

29. juni. Kongelig resolusjon.

Det fastsettes bestemmelser om overføring av deler av Borre herred til kjøpstaden Horten i samsvar med et framlagt utkast.

Utkastet lyder så:

§ 1. Fra 1. juli 1951 overføres til kjøpstaden Horten følgende områder av Borre herred:

1. Et område i nord og vest for byen beliggende mellom den gamle bygrense og følgende nye grense:

Grensen kommer inn fra Oslo-fjorden og går i s.v. retning mellom Løvøya og Mellomøya, vestenom Rognskjær til krysset av Gamle Falkenstensveien og hovedveien, videre i litt mer vestlig retning til høyde 121 syd for Orerydningen, herfra i s.ø. retning mot nordenden av Verfts-bassenget, krysser Knutsrødveien og går sydover langs østgrensen for gården Eskebekk nedre g.nr. 25 b.nr. 2, over Horten kommunes vannledning og fram til Holtanveien slik at «Nordskogen», tilhørende Semb søndre, g.nr. 22 bnr. 1, kommer innenfor utvidelsesområdet. Holtanveien følges så fram til bebyggelsen ved Søndre Baggerød. Her bøyer grensen mot øst ved det sydøstlige hjørne av eiendommen g.nr. 27 b.nr. 2. Herfra etter veien gjennom eiendommen g.nr. 28 b.nr.

3 og deretter langs denne eiendoms sydgrense fram til den gamle 29. juni. bygrense.

2. Et område syd for byen beliggende mellom den gamle bygrense og følgende nye grense:

Fra den gamle bygrense ved Åsgårdstrandveien først i s.s.v. retning langs denne veis østside, deretter i ø.s.ø. retning idet den følger grensen for kommandørkaptein Fr. Schult's eiendom til jernbanelinjen og fortsetter deretter på nordsiden av veien til sjøen på nordsiden av Steinsneshavn.

§ 2. Den nye grenselinje skal merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer som Kommunal- og arbeidsdepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen. Omkostningene ved merkingen fastsettes av departementet og bæres av Horten kommune.

§ 3. De områder av Borre herred som etter § 1 legges til kjøpstaden Horten (byutvidelsesområdene), skal fra 1. juli 1951 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30. juni 1951 måtte hvile på jord i byutvidelsesområdene.

§ 4. Personer som har hjemstavn i Borre og som 1. juli 1951 bor eller — hvis de da er flyttet fra herredet — hadde sin siste bopel på byutvidelsesområdene, skal ha sin hjemstavn i Horten.

§ 5. De personer som 1. juli 1951 bor på byutvidelsesområdene, skal med omsyn til kommunevalglovens bestemmelser om kommunal stemmerett anses som bosatt i Horten fra det tidspunkt de sist tok bopel i Borre herred.

§ 6. De personer som 1. januar 1951 hadde bopel på byutvidelsesområdene, anses ved skattelikningen for budsjettåret 1. juli 1951 til 30. juni 1952 med omsyn til skatteplikt som bosatt i Horten.

Utlikningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune og av statsskatt skal for budsjettåret 1. juli 1951 til 30. juni 1952 foregå ved likningsmyndighetene i Horten og etter de regler som gjelder for Horten i medhold av skattelovgivningen for byene. Vedkommende departement fastsetter for denne likning de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av likningen.

§ 7. De som 1. juli 1951 i medhold av gjeldende lovgivning driver kjøpmannsnæring på byutvidelsesområdene, skal ha rett til å fortsette sin næring i Horten mot å melde seg for politimesteren i Nord-Jarlsberg innen 1. september 1951.

De som 1. juli 1951 i medhold av gjeldende lovgivning driver håndverksnæring på byutvidelsesområdene, skal ha rett til på disse områder å fortsette denne næring uten håndverksbrev mot å melde seg for politimesteren i Nord-Jarlsberg innen 1. september 1951.

29. juni. Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf og kan i særlige tilfelle dispensere fra følgene av å oversitte nevnte frister.

Omkostningene ved gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf dekkes av Horten kommune.

§ 8. Bygninger på byutvidelsesområdene nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på byutvidelsesområdene, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 9. På byutvidelsesområdene skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement, være tillatt å føre opp trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924.

§ 10. Vedkommende departement bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige embets- og tjenestemenns lønner som byutvidelsen måtte gjøre nødvendig.

§ 11. Denne resolusjon trer i kraft fra 1. juli 1951.

29. juni. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 2 i lov av 23. mars 1923 om fredning av hummer bestemmes:

1. Kongelig resolusjon av 19. november 1920 om fredningstiden for hummer i Hordaland fylke oppheves.
2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

29. juni. **Kongeleg resolusjon.**

I medhald av §§ 65 og 66 i lov frå 22. juni 1928 om ymse jordspørsmål, vert det pålagt alle interesserte, i same mon som kvar har gagn av tiltaket, å gjeva tilskot til sams sauesanking i beite-strekninga på austsida av Sørfjorden og Eidfjorden mellom elvane Veig og Tyssø — avmerka på eit framlagt kart — i Odda, Ullensvang, Kinsarvik og Eidfjord herader i Hordaland fylke.

29. juni. **Kongelig resolusjon.**

Lov av 30. mars 1951 om endringer i lov om handelsnæring av 8. mars 1935 trer i kraft 1. september 1951.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.